UFO-DEBAT

SUFOI ©

ufo-nyt

28. årg. Mar/Apr. 1986 Nr. 2

Stort lysfænomen over Skandinavien

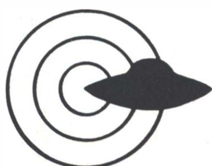
Er UFOerne nazivåben?

Frimærker, UFOer og pseudovidenskab

Sølvmanden - fup eller fakta?

Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 29 kr. pr. nummer

ufo-nyt
28. årg. Mar/Apr. 1986 Nr. 2

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(02) 24 17 02

FORSIDEN:
Foto taget af Giampiero Monguzzi den 31. juli 1952.
— Læs klassikeren side 16.

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

INDHOLD: SIDE

SUFOI reg. nr. 3148/3149
ISSN 0049-4976

ABONNEMENT:
UFO-NYT udkommer med 6 numre årligt (nr. 3 og 4 som et dobbeltnummer). Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1986 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

FÆLLESABONNEMENT MED VISION

UFO-NYTs abonnenter har ret til en rabat, hvis der også tegnes abonnement på tidsskriftet VISION. UFO-NYT 1986 plus VISION 1986 koster samlet kr. 255,-. Beløbet kan indbetales til SUFOI, der også sørger for, at abonnementet bliver registreret hos VISION.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Ådalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 08 - 14 70 97.
Næstformand, Datakonsulent: Per Andersen, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 01 - 71 96 64.
Næstformand, Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 02 - 64 44 69.
Redaktionsgruppe:
Ansvarshavende redaktør: Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1. 1150 København K.
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 - 94 11 69.
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 - 21 39 46.
Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 - 92 00 81.
SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre. 01 - 70 90 86.
Teknisk konsulent: Ole Christensen, Uglekær 2, 6200 Åbenrå.
Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
SUFOIs Efterforskningsafdeling: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st.tv., 2500 Valby. 01 - 30 46 44.
SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Vestre Ringgade 208, 5., 8000 Århus C. 06 - 19 88 90.
Stabsgruppens sekretariat: Helen Lemvigh-Müller, Baunegårdsvej 3, 4., 2820 Gentofte. 01 - 68 10 54.
SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.
Projektmedarbejder: Inge H. Svane, Hybenvænget 23, 6360 Tinglev. 04 - 64 33 70.
Repræsentanter på Sjælland:
Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. 02 - 35 11 49.
Arne S. Pedersen, Oliversvej 4A, 2650 Hvidovre. 01 - 75 27 12.
Repræsentanter på Fyn:
Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 - 21 39 46.
Repræsentanter i Jylland:
Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 08 - 17 85 39.
Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 06 - 22 59 20.
Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2.tv., 7000 Fredericia. 05 - 92 00 81.
Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 06 - 82 31 16.
Rudolf Boldt, Hjarupvej 51, 6200 Åbenrå. 04 - 62 93 68.
Repræsentanter i Norge:
Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. *Red.*

LEDER

Frimærker, ufoer og pseudovidenskab

Af Kim Møller Hansen.

Igennem mange hundrede år har folk berettet om sten eller metal, der er faldet ned fra himlen. Hver gang har videnskaben sagt, at det var noget vrøvl: Sten falder selvfølgelig ikke ned fra himlen! Den 26. april 1803 så den franske fysiker, Jean Baptiste Biot, selv en af disse umulige hændelser ske ved L'Aigle i Frankrig. Siden har meteoritnedfald været accepteret af videnskaben.

I 1956 blev australieren, Richard van der Riet Wolley, ny kongelig astronom i England. Da journalister spurgte ham om mulighederne for interplanetariske rejser, sagde Wolley: »Det er det rene nonsens. Jeg tror ikke, der nogensinde vil blive afsat penge nok til at muliggøre noget sådant. Hvad gavn vil det gøre os...« — Ved opsendelsen af Sputnik i okt. måned året efter samt endelig ved landingen på Månen kun 13 år efter, blev Wolleys ord gjort grundigt til skamme!

Eksemplerne er mangfoldige. Videnskaben er selvfølgelig ikke ufejlbarlig. Vores viden forøges (heldigvis) for hver dag. På den anden side vil det også være blåøjet at tro, at alle videnskabsmænd arbejder for menneskehedens frelse: Hvor mange opdagelser bliver mon ikke holdt borte fra de videnskabelige tidsskrifter temmelig længe, af frygt for at kolleger skal rende med Nobel-prisen for næsen af en?

Videnskaben interesserer sig ikke synderligt for ufo-fænomenerne, hvilket jo er meget forståeligt. Opgaven kan synes uoverkommelig. Hvilken videnskabsgren skal egentlig tage sig af sagen: fysik, meteorologi, astronomi, psykologi, sociologi eller folkemindeforskning? Måske det hele på een gang?

Videnskaben behøver måske heller ikke at bekymre sig om ufo-fænomenerne og de mennesker, der kalder sig ufologer, for videnskaben har (uden selv at have bedt om det) fået en trofast skare mennesker, der med deres »vi-alene-vide«-holdning tror, at de forsvarer videnskabens interesser, men måske i sidste ende giver folk den fejlagtige opfattelse, at videnskaben mener, at vores verdensbillede er uforanderligt. På ufofronten bliver disse »hårde nysere« kaldt ufo-skeptikere og deres våben er slagordet »pseudo-videnskab«.

Bibliotekar Willy Wegner skriver i tidsskriftet EPOKE nr.3/1985, at ufologi ligesom astroarkæologi, astrologi, krypozoologi, nummerologi, pyramidologi og scientologi er en pseudo-videnskab.

Ufologer efteraber etablerede videnskabelige selskaber ved at lave fagtidsskrifter, drive forskning og afholde kongresser. Gad vide om Willy Wegner også vil kalde frimærkesamlere for pseudovidenskabelige? Filatelister laver fagblade, studerer takker, vandmærker m.m. og afholder kongresser og udstillinger, hvor man udveksler erfaringer. Selvfølgelig kan sammenligningen mellem ufologer og filatelister ikke gennemføres helt. Filatelisten kan studere frimærker under lup, og han ved, hvornår på året de udkommer. Ufologen kan ikke studere selve ufo-fænomenet (ja, han ved jo ikke engang om der er tale om et objektivt eksisterende fænomen); men har til gengæld en stor uensartet rapportmasse til rådighed.

Hvordan arbejder ufo-skeptikerne selv?

SUFOI modtager årligt omkring 100 henvendelser fra folk, der mener at have set noget uforklarligt. Med de forhåndenværende ressourcer kan ca. 95% umiddelbart forklares som værende noget kendt. De resterende 5% er uopklarede og arkiveres som sådanne, men tages frem, når nye oplysninger dukker op. På den måde arbejdes der til stadighed med rapportmaterialet. Det koster fritid og penge.

Ufo-skeptikeren springer oftest over, hvor gærdet er lavest. Han udvælger et par sager (og ikke nødvendigvis fra bunken med de 5% uopklarede) og koncentrerer sine ressourcer på at forklare netop disse par sager. Når de så er opklaret, klapper han i hænderne og siger: »Der kan I se venner.

— fortsættes side 15

SKANDINAVIEN OBSERVATIONER

Hvad var det store lysfænomen?

Af Ole Henningsen.

Tidligt om morgenen den 23. oktober 1985 iagttog mange mennesker over hele Skandinavien et enormt stort lysende fænomen på himlen. Alt tyder nu på, at der var tale om en mislykket sovjetisk missilaffyring.

Den 23. oktober 1985 om morgenen ca. kl. 02.20 iagttog mange mennesker over hele Skandinavien et mystisk lysfænomen på den stjerneklare himmel.

Fænomenet sås i starten som et lysende punkt, der ikke var særlig stort. I løbet af kort tid udviklede det sig til en lysende cirkel, der dækkede en stor del af den nordøstlige himmel.

Dansk presseomtale

Jyske Tidende, Sønderborg, gengav den 24. oktober en beretning fra Ib Hjaltason, der den 23. oktober ca. kl. 02.20 i nordøstlig retning havde set noget, der lignede en sol på himlen. Den gik ud i midten, og til sidst var der kun en lysende ring tilbage at se. Hele observationen varede ca. 8-10 minutter, og kompasretningen er ved en senere rapportoptagelse angivet til ca. 32 grader.

Marie Paulsen, der bor nord for Haderslev, fortæller i Jydske Tidende, Haderslev, 25. oktober, at hun og hendes mand også så det kraftige lysfænomen.

Familien Paulsen var i bil på vej hjem fra sølvbryllup, da de, lige inden de nåede hjem, fik øje på en lysende bue, der voksede sig større og større på nordhimlen. Til sidst var den enormt stor og havde form som en ring, så man kunne se stjerner inden i cirklen. Klokken var ca. 02.20, og efter ca. 10 minutters forløb tonede lyset ud og forsvandt ned bag en skov.

Familien Paulsen fortæller endvidere, at der sås en flyvemaskine i nærheden af cirklen. Flyvemaskinen kunne høres, og man kunne se den blinke, men der hørtes ingen lyd fra selve lysfænomenet på himlen.

Når man senere erfarer, hvor langt fænomenet i virkeligheden var borte, er det forståeligt, at man ingen lyd hørte.

Nordlys?

Fritz Behrens fra Sønderborg kommenterer i Jyske Tidende, Sønderborg, den 25. oktober omtalen af det natlige lysende fænomen. Han interesserer sig selv for nordlys, og efter hans opfattelse er det netop et nordlysfænomen, der er observeret. Det passer efter hans opfattelse med årstiden.

Det skal senere vise sig, at der ikke er hold i nordlysforklaringen.

SUFOI's Alarmcentral i aktion

Allerede den 23. oktober fik Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral i Århus de første henvendelser ang. det observerede himmelfænomen.

Et ægtepar fra Grenå var i deres bil på vej hjem fra en sølvbryllupsfest, da de kl. 02.25 ca. 5-6 km fra Grenå på den nordøstlige himmel fik øje på et koncentreret lys, der udvidede sig som ringe i vandet. Til sidst lignede det en stor cirkel (som en ring om Månen), der frem til kl. 02.40 langsomt fader ud.

Fænomenet ses også af et andet ægtepar nordvest for Grenå. Også disse mennesker er på vej hjem fra et sølvbryllup! Den lysende ring angives som på størrelse med stjernebilledet Karlsvognen, større end en håndflade i udstrakt arm.

Gennem den lysende cirkel kunne man se stjernehimlen. Der var en meget klar stjerne i centrum af cirklen og en slags tågestribe på højkant. Lysfænomenet virkede gråligt og bevægede sig lidt mere østpå og lidt opad.

Danske Militære Myndigheder

Ole J. Knudsen kontaktede straks SOK i Århus — Søværnets Operative Kommando. Der var ikke nogen forklaring at hente hos SOK, idet man ikke havde registreret nogen form for øvelser o.lign.

Dernæst blev Flyvertaktisk Kommando i Karup kontaktet. Efter undersøgelser melder FTK tilbage, at der intet er registreret på radar, der kan forklare det observerede lysfænomen.

Videnskabelige eksperimenter

Det næste forsøg på at finde en forklaring førte til Rumfartsinstituttet for at få at vide, om man havde kendskab til udskydning af gasskyer i stor højde. Sådanne »kunstige nordlys«-forsøg foretages bl.a. fra satellitten AMPTE.

Rumfartsinstituttet havde dog ikke kendskab til et sådant forsøg, og man mente heller ikke, at der på det pågældende tidspunkt havde fundet opskydninger sted fra det

SAS-pilot en av rapportörerna

UFO RAKET?

Var det ett UFO?

– Så här såg ljusskenet ut

Nytt ljus-fenomen över Gästrikland

Vad var det de såg:

”Något stort och väldigt brann upp på himlen!”

Et lille udpluk af den store, svenske avisomtale af lysfænomenet den 23. oktober 1985.

svenske forsøgsfelt ESRANGE ved Kiruna i Nordsverige.

De foreløbige retningsangivelser fra danske observatører antydede allerede på daværende tidspunkt, at fænomenet kunne være meget langt borte. Retningen til ESRANGE var også nogenlunde i orden. Det var den derimod ikke til det norske ANDØYA raketskydefelt, som derfor kunne udelukkes på forhånd.

Fyr og kystvagter

For om muligt at få endnu bedre kompaspejlinger, kontaktede Ole J. Knudsen nu en række fyr og kystvagtstationer.

Kystvagten ved Albuen vest for Nakskov havde observeret fænomenet fra kl. 02.19. Først som en slags ildkugle med en lysring udenom. Det hele udvider sig og er snart større end en knytnæve i udstrakt arm. Fænomenet ses helt frem til kl. 03.00. Hele tiden stiger fænomenet langsomt op på himlen, og man har fornemmelsen af, at det stiger ud i rummet. Fænomenet ses også i kikkert.

Ole J. Knudsen kontaktede så Skagen fyr, hvorfra vagthavende så fænomenet fra kl. 02.10 til 02.30. Det startede som en stjerne omgivet af en gennemsigtig tåge på størrelse med en femkrone i udstrakt arm. Kompasretningen var på dette tidspunkt 28 grader (d.v.s. NNØ).

Fra horisonten til underkanten af den lysende ring er der ca. 3 fingerbredder i udstrakt arm. Fænomenet ses også i god kikkert.

Der kan ses stjerner gennem fænomenet, ligesom der kan iagttages små lys, der bevæger sig inde i den lysende ring.

Da Ole J. knudsen senere er i kontakt med Astronomisk Institut i København, refereres det, at der til Instituttet er indløbet 3 observationer af samme fænomen.

Observation fra norsk tankskib

Ifølge det norske tidsskrift »Farmand« observerede besætningen ombord på tankskibet »ESSO SLAGEN« det usædvanlige lysfænomen. Skibet befandt sig 17 sømil syd for Kristianssand, da besætningen så et lys af kolossale dimensioner 10-15 grader over horisonten. Lyset skinnede ca. en halv time og blev også observeret mange steder i Norge.

Ole J. Knudsen har været i forbindelse med Dansk ESSO, hvor informationsafdelingen oplyste, at »ESSO SLAGEN« er norsk indregistreret og henviste til kontoret i Oslo. Med baggrund i de oplysninger, Ole J. Knudsen senere kom i besiddelse af, har han ikke indhentet yderligere detaljer fra skibsbesætningen.

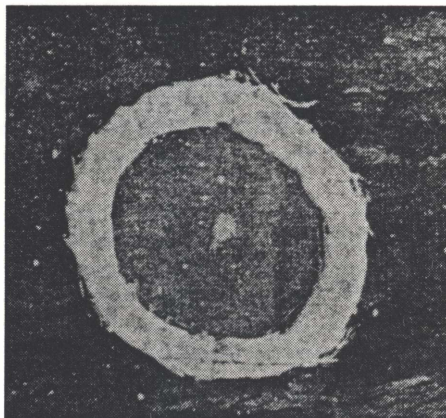
Fænomenet observeret af SAS pilot

Piloten på et SAS-fly på vej fra Göteborg til Stockholm, iagttog lysfænomenet i ca. 30 minutter. I løbet af dette tidsrum udvidede fænomenet sig og fik en enorm størrelse på himlen, fremgår det af det svenske dagblad »Smålänningen«.

»Jeg oplevede det som noget vældig stort, der brændte op. Et meget stærkt lys udvikledes, og til sidst vovede jeg ikke længere at se på det«, fortæller Karl-Erik Persson i Järpås om sin oplevelse til dagbladet NLT.

Persson var i bil på vej til sit hjem, da han fik øje på *»en stor måne, der viste sig i nordøstlig retning. Månen blev større og større, og der dannedes en lysende ring udenom. Det hele lyste i alle farver, og lyset blev så stærkt, at det blændede. På dette tidspunkt var den lysende ring så stor, at den fyldte hele forruden på bilen.*

Jeg turde slet ikke se på det længere, men skyndte mig hjem og hentede mit fotoapparat og tog nogle billeder. På et tidspunkt var jeg helt sikker på, at det drejede sig om en planet, der brændte op.«

Ambulancefører Anders Haeggström lavede denne tegning af det lysfænomen, han sammen med mange andre iagttog tidligt om morgenen den 23. oktober 1985. Den lysende ring udvidede sig i løbet af ca. 5 minutter og dækkede til sidst en stor del af himlen.

Dagbladet NLT beretter også om andre bilister, der på samme tid iagttog det lysende fænomen. De opfatter det dog som meget nærmere og beskriver, hvorledes det holdt sig lydløst svævende over jorden i nogle hundrede meters højde.

Udtalelse fra den svenske forsvarsstab

Flyvestationen ved Satenas har rapporteret iagttagelserne videre til Den svenske Forsvarsstab, hvis talsmand Jan Tuninger til dagbladet NLT siger, at de fleste hændelser af denne type har en naturlig forklaring.

»Ofte har det vist sig at være flyveaktiviteter, der er blevet iagttaget, hvilket dog IKKE var tilfældet den pågældende morgen. Også raketopsendelser iagttages på længere afstande«, fastslår Jan Tuninger.

»Hvis jeg ikke havde vækket min kone, så hun også fik det at se, havde jeg troet, at jeg havde drømt, og jeg havde ikke turdet fortælle om det til nogen«, siger Verner Johansson til dagbladet »Smålänningen«.

»Jeg vågnede ved 02.30-tiden og hørte en buldren, som når tømmerbilerne kører forbi. Jeg stod op og kiggede ud af vinduet, men så ingen bil. Jeg troede så, at det måske var en flyvemaskine og kiggede op mod himlen, hvor jeg fik øje på et stort svævende lysfænomen over den nærliggende skov. Jeg vækkede min kone, og vi så begge et cirkelformet, blågråt skinnende lys. Efter 10 minutters forløb gik jeg igen i seng, medens min kone fortsatte med at se efter lysfænomenet.

Man spekulerer på, om det måske kan have været et fly eller et slags flyvende objekt, som har haft et udslip af gas eller lignende«, slutter Verner Johansson.

Sådan så lysfænomenet ud

To ambulanceførere Anders Haeggström og Bo Helgesson var de første, som rapporterede fænomenet til dagbladet »Kristianstadsbladet«. De observerede begge lysfænomenet om morgenen den 23. oktober og fortalte, hvorledes den lysende ring udvidede sig og i løbet af cirka 5 minutter dækkede en stor del af himlen.

Deres rapport til bladet ledsages af en tegning udfærdiget af Anders Haeggström. Deres beretning støttes af nattevægter, Lars-Åke Jansson, fra Hanaskog, som kl. 02.25 også iagttog lysfænomenet.

»Kristianstadsbladet« fortæller videre, at fænomenet blev set fra praktisk talt hele Sydsverige, og at det strømmede ind med rapporter fra Årjäng, Kalmar, Malmö, Eskilstuna og mange andre byer.

FOA — Det svenske Forsvars Forskningsanstalt

Stig Aggestad fra UFO-Aktuellts Rapportcental i Sala siger, at FOA — Det svenske Forsvars Forskningsanstalt — er meget interesseret i fænomenet, som man henfører til Murmanskområdet.

»Samtlige rapporter er i overensstemmelse med hinanden hvad angår beskrivelse af tidspunkt samt fænomenets form og størrelse«, siger Stig Aggestad til dagbladet »Smålänningen«.

Stig Aggestad er af den opfattelse, at fænomenet har en naturlig forklaring. Han mener at det sovjetiske forsvar formodentlig har løsningen. I så fald handler det om en raketopskydning eller en form for sprængning i atmosfæren over Murmansk eller Kolahalvøen, hvor store sovjetiske flåde- og hærenheder er stationerede.

Ingen fotos eller seismisk registrering

Aggestad har også været i kontakt med seismologiske institutioner, som dog ikke rapporterer om usædvanlige aktiviteter.

Flere steder fra berettes det, at folk har forsøgt at fotografere fænomenet. Der er imidlertid ikke senere dukket billeder op i dagspressen. Det må derfor formodes, at lysfænomenet trods alt har været for lyssvagt til fotografering med almindeligt fotoudstyr.

Ingen officiel raketopsendelse

Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral i Århus har gennemgået de mange foreliggende oplysninger. Han er ikke i tvivl om, at det observerede lysfænomen har forbindelse til en eller anden form for raketopsendelse.

Han har gennemgået fortegnelserne over de officielle raketopsendelser. Der er kun to sovjetiske raketopsendelser den 23. oktober om morgenen. Begge opsendelser har fundet sted fra Tyuratam-rumbasen i Centralasien.

Den ene opsendelse fandt sted kl. 07.50 GMT og ligger meget for sent. Den anden opsendelse fandt sted kl. 00.42 GMT, men ligger alligevel for tidligt i forhold til de opgivne observationstidspunkter. Der er tale om opsendelse af en Molniya satellit i en meget aflang bane om Jorden. Banen passer dog heller ikke med en mulig observation fra dansk område, oplyser Ole J. Knudsen.

Fænomen i stor højde

Med baggrund i de oplyste observationsdata har Ole J. Knudsen foretaget beregninger, der viser, at fænomenet har fundet sted i meget stor højde.

Hvis man antager, at fænomenet har befundet sig over Barentshavet, vil afstanden fra Danmark være omkring 2.400 km.

Højdeangivelsen vedr. underkanten af fænomenet set fra Danmark er på ca. 5 grader over horisonten. Dette svarer til en højde af ca. 700 km over Barentshavet.

Den midterste del af fænomenet er ved dets største udbredelse angivet til ca. 15 grader over horisonten, hvilket svarer til en højde på ca. 1.300 km.

Disse store højder er dog ikke usædvanlige for ballistiske missiler.

Fænomenets hurtige udbredelse og store udstrækning på himlen tyder på, at der er udslynget meget store mængder materiale af f.eks. brændstof i forbindelse med en eksplosion.

I andre tilfælde, som f.eks. ved Petrozavodsk-observationen, har der kun været tale om meget ringe mængder overskudsbrændstof, som er sluppet ud ved adskillelsen af de forskellige rakettrin.

Mislykket sovjetisk missilopsendelse

Alle indsamlede observationsdata tyder på, at det drejer sig om en eller anden form for raketopsendelse.

En velunderrettet dansk kilde bekræfter da også over for Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral, at der på det pågældende tidspunkt har fundet en mislykket sovjetisk missilopsendelse sted.

Retningen tyder på, at opsendelsen har fundet sted fra den hemmelige sovjetiske Plesetsk rumbase eller fra en ubåd i Barentshavet. □

Kilder: side 8.

NØDLANDEDE UFONAUTER

Sølvmanden – fup eller fakta?

Af Ole Henningsen.

I forbindelse med artiklerne i UFO-NYT i 1985 om nødlandede UFOnauter er der fremdraget yderligere materialer fra arkiverne om de offentliggjorte fotos, der også har fået helt nye kommentarer fra danske eksperter med på vejen.

Et af de i UFO-Nyt nr. 2/1985 offentliggjorte fotos skulle vise et »tallerken besætningsmedlem« fra et UFO nedstyrtet i nærheden af Mexico City. Billedteksten fortalte endvidere, at ligene var sendt til nærmere undersøgelser i Tyskland. Dette fremgik af amerikaneren W. Gordon Allen's bog »Space-Craft From Beyond Three Dimensions« fra 1959.

Helt naturligt har mange med rette været skeptiske angående billedets oprindelse. Der har derfor også været spekulationer fremme om, at det i virkeligheden viser en barberet abe iført støvler. Måske anvendt i en eller anden form for aprilsspøg eller lignende.

Keyhoes version af historien

Siden jeg omtalte dette foto i UFO-Nyt, er jeg stødt på en endnu tidligere kilde med oplysninger om billedet, nemlig Donald E. Keyhoe's »Flyvende tallerkener fra verdensrummet«. Denne bog udkom på dansk allerede i 1954 og indeholder bl.a. denne omtale af billedet:

»Historien var startet af et lille ugeblad »Talk of the Time« og blev »bevist« med to fotografier, som blev angivet at være taget i Arizona. Det første viste en uhyre skive flyvende på skrå. Teksten lød:

»Da genstanden blev ramt af luftværnsraketter, eksploderede den i en byge af fyrværkeri. Omkring 20 sølvagtige kapsler faldt til jorden.«

Det andet billede forestillede to mænd i trench-coats, som hver holdt i armen på en mærkelig skinnende skikkelse, ca. 90 cm høj. To piger stod tæt ved og syntes at være forskrækkede over den lille mand. Den anden billedtekst lød:

»Da en af sølvkapslerne gik i stykker, blev den første marsmand taget til fange. Øjenvidnet, G-manden McKennerich fra Phoenix, rapporterer: »Jeg blev meget grebet over betydningen af dette store øjeblik. For første gang så jeg et væsen fra en anden verden. Samtidig var jeg også forbløffet over denne aluminiumsmands desperation. Hans legeme var klædt i en skinnende metalfolie. Observatoriet i Phoenix formoder, at det er for at beskytte ham mod kosmiske stråler...

Hvorledes aluminiumsmanden havde overlevet sit fald, var der ingen forklaring på.

John Michells oplysninger

I det danske tidsskrift UFO-Aspekt nr. 2/1981 gengav John la Fontaine helt andre oplysninger om dette specielle foto:

»Forfatteren John Michell har undersøgt sagen og siger: Herren til højre i billedet, en unavngiven patolog fra fakultetet i Weimar, fortalte, da billedet nåede avisernes forsider:

»Dette foto er det eneste, der er blevet offentliggjort fra en serie billeder, der blev taget i forbindelse med et forulykket UFO, der styrtede ned i Tyskland i 1949!

Mellem vragets rester fandt man tre små væsener af hankøn. To af dem var næsten brændt til ukendelighed, men den tredie var næsten uskadt og i live, da politi og militær nåede frem til ulykkesstedet.

»Sølvmandens« endeligt

Væsenet, der straks fik navnet »Sølvmanden« på grund af hans klædningsstofs sølvnuance, blev sammen med en række videnskabsmænd bragt til mit landsted, hvor man uforstyrret kunne undersøge den fremmede i detaljer. Dette billede er min private optagelse, taget under en tur i haven med en kollega og vore hustruer.

Det kontroversielle foto blev offentliggjort med denne billedtekst: »Dette fotografi er fra Tyskland (læg mærke til de nordeuropæiske typer og deres trench coats), men »tallerken-besætningsmedlemmet« er fra et UFO, der styrtede ned i nærheden af Mexico City. Ligene blev sendt til nærmere undersøgelser i Tyskland«.

Kraftig forstørrelse af det lille mystiske væsen, hvis oprindelse der er stor uenighed om.

»Sølvmanden« døde efter tre dage, og liget blev fjernet til et ukendt bestemmelsessted. Som patolog var jeg interesseret i denne videre undersøgelse. Desværre kom dette billede uden min viden ud til pressen, så inderkredsen omkring undersøgelsen tvivlede på min loyalitet og tavshed, og jeg kom ikke længere i sagen. Om »Sølvmandens« videre skæbne ved jeg intet.«

Dette ligger år tilbage, men spørgsmålet om billedets ægthed står stadig åbent. Forskere er delt i to lejre. Skeptikerne henviser til »Sølvmandens« proportioner: Hovedet er for stort i forhold til halsen, armene er for lange i forhold til benene, fødderne er for brede, o.s.v. — faktisk er han for lille til at eksistere.

Om de andre mænd på billedet siger de, at man tydeligt kan se deres undertrykte grin, medens de tager gas på borgermusikken med en dukke!

Modparten har ikke så meget skyts, men står åben overfor muligheden, og henviser til damernes ansigter, der viser både forbavselse og væmmelse.«.

Så vidt John la Fontaines oplysninger i UFO-ASPEKT nr. 2/1981, hvor bl.a. John Michells bog »The Flying Saucer Vision« anføres som kilde.

Ved siden af billedet i bogen er der dog en tekst, som umiddelbart virker lidt vel rigelig »vild«. I denne tekst når man at kæde et nedstyrtet UFO i Tyskland og dets besætningsmedlem sammen med præsident Eisenhowers afstikker under en golftur, (hvorunder han inspicerede et nødlandet UFO), og med den omdiskuterede eksplosion i Sibirien i 1908.

NIVFO's omtale

Den norske organisation NIVFO tog sagen op i deres tidsskrift NIVFO bulletin i 1981.

Netop en påstand om, at billedet ikke viser andet end »en flået abe« (!), fik NIVFO til at lade billedet undersøge af norske zoologer. Det blev gjort nærmest for skægs skyld. Det kunne jo være, at skelettets proportioner m.v. kunne give nogle nye oplysninger.

Men resultatet blev som forventet: »Ud fra det foreliggende billede er det ikke muligt at sige hverken fra eller til.«

Nye danske kommentarer

Der er her tale om en gammel historie, som formentlig ikke umiddelbart kan føre nogen form for UFO-forskning videre. Der er nærmest tale om en kuriositet, som man måske nok ikke burde ofre for megen opmærksomhed. Der kan uden større fantasi findes mange andre opgaver, der bør tages op og løses.

Min nysgerrighed var dog alligevel vakt. Var det muligt at finde nye ting i denne sag? På forhånd opgav jeg at forsøge at efterspore en »ukendt patolog ved fakultetet i Weimar.« Dette anser jeg for at være en håbløs opgave, som tyske UFO-organisationer sikkert for længst har forsøgt.

Men det ville være helt naturligt at forsøge herhjemme.

ZOOLOGISK MUSEUM

Hvad ville vore hjemlige videnskabelige autoriteter sige om et sådant billede? Dette spørgsmål rettede jeg til Zoologisk Museum i København, hvor lektor lic. scient. Hans J. Baagøe fra Pattedyrssektionen svarede:

»Jeg mener at kunne se, at der er tale om et pattedyr (incl. mennesket). Kroppen —

hvis den stammer fra et individ — ligner abe eller menneske, men jeg kan ikke se detaljer nok til at udtale mig yderligere og kan ikke komme bort fra den tanke, at billedet kan være sammenstukket af flere fotografier. Hovedet forekommer mig i særdeleshed besynderligt.«

Jeg henvendte mig ligeledes til direktør Bent Jørgensen, Zoologisk Have i København, for at få en kommentar til billedet af det mystiske lille væsen. Direktør Bent Jørgensen svarede bl.a.:

ZOO

»Jeg ser ikke i dette foto nogen umiddelbar lighed med en kendt abe-art.

Lemmernes proportioner svarer rent faktisk til dem, man kender fra voksne individer af Homo Sapiens (altså mennesket)!

Men hvis ellers fotoet ikke er forfalsket, svarer størrelsen jo unægtelig ikke til det, man kender. Noget bud på, hvad det kan være, har jeg ikke.«

Svarene falder helt i tråd med de svar, der tilflød NIVFO i Norge, og bringer os ikke med ét slag nærmere løsningen på, hvad billedet viser.

Begge peger dog på den oplagte mulighed at billedet ganske simpelt er forfalsket til et eller andet endnu ukendt formål.

Meget længere når vi tilsyneladende ikke i denne omgang.

Så derved må det nok blive, indtil der en skønne dag måtte dukke mere konkrete detaljer op om billedet og dets oprindelse. □

Kilder:
Donald E. Keyhoe: Flyvende tallerkener fra verdensrummet, De Ungens Forlag, København 1954.
W. Gordon Allen: Space-Craft From Beyond Three Dimensions, Exposition Press, New York, 1959.
Jacques Lob og Robert Gigi: Ceux Venus d'Ailleurs, Dargaud Editeur, Neuilly-Sur-Seine, 1973.
John Michell: The Flying Saucer Vision. Abacus, London, 1974.
UFO ASPEKT, nr. 2/1981.
NIVFO bulletin, nr. 4/1981.
Korrespondance med Zoologisk Museum, København.
Korrespondance med Zoologisk Have, København.

Lysfænomen

— fra side 6

Kilder:
Jydske Tidende, Sønderborg, 24. oktober 1985.
Jydske Tidende, Haderslev, 25. oktober 1985.
Jydske Tidende, Sønderborg, 25. oktober 1985.
Smålänningen, 24. oktober 1985.
NLT, 25. oktober 1985.
Ölandsbladet, 26. oktober 1985.
Kristianstadsbladet, 29. oktober 1985.
SAF Bulletin, nr. 6, 1985.
Søndags Aktuelt, 17. november 1985.

UFO-teorier

Nazi/UFO-hypotesen

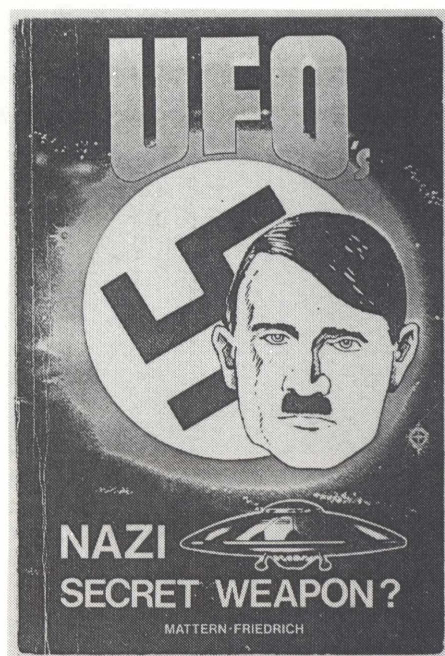
Af Foster Morrison.

Der er gode grunde til, at jeg i denne artikel vil foretage en analyse på netop Nazi/ufo-hypotesen. For det første er det blevet gjort mindst to gange tidligere. Det første forsøg var *»UFO's, Nazi Secret Weapon?«*. Denne lille bog, der blev skrevet og offentliggjort af nogle canadiere fra den yderste højrefløj, er meget dårligt skrevet og kan nærmest betragtes som et afskrækkende eksempel. Der er så godt som ingen dokumentation, blot nogle få avisudklip. Der er i bogen ikke langt mellem de hårde kendsgerninger og den rene fiktion. På trods af dens skavanker, stiller denne bog dog nogle meget interessante spørgsmål, — nogen vil sikkert kalde dem skræmmende.

Det andet forsøg blev gjort i form af science fiction-romanen *»Genesis«*. Denne bog kommer ind på så meget fra ufo-fænomenets grænseland, at det næsten er for meget. Hovedpersonen i denne roman er en skurk af så olympiske proportioner, at alle historiske personer og hypotetiske udenjordiske nærmest kan betragtes som dværge. Han er amerikaner, hedder Wilson, kommer fra kornbæltet og er meget mere alsidig end Leonardo da Vinci, er rent politisk flere længder foran Stalin, tilligemed at han får alle andre videnskabsmænd til at virke uduelige.

Rent litterært er *»Genesis«* et »venstrehåndsarbejde«, hvori det forsøges at dramatisere få, mulige historiske facts. Et stort fremskridt sammenlignet med *»UFO's, Nazi Secret Weapon?«* er, at forfatteren kommer med en grundig dokumentation af sine kilder. De to bøgers budskab er nøjagtig det samme, selv om publikum og hensigter er vidt forskellige. Den ene forsøger at opmuntre racistiske elementer, mens den anden henvender sig til overbeviste liberale. (Gæt selv hvilken, der gør hvad.) Selv om man ikke tilhører en af disse to grupper, er det alligevel klogt at lytte til budskabet.

Resten af denne artikel vil blive helliget en noget mere sandsynlig teori baseret på det samme tema, som i *»Genesis«*, og *»UFO's, Nazi Secret Weapon?«*. Forfatteren vil dog ikke, selv i sine svageste øjeblikke, påstå, at dette er den mest sandsynlige forklaring på ufo-fænomenet, men et seriøst forsøg på at komme med en forklaring, der er noget mere sandsynlig end den, de to bøger bringer. Endda en forklaring, hvis sandsynlighed der ikke kan ses helt bort fra.

Forlaget Samisdat i Toronto, Canada, har udgivet denne skræmmende bog om nazi/ufo-hypotesen. Bogen er fyldt med løse ender, udokumenterede påstande og ny-nazistisk propaganda. Det er en udbredt opfattelse, at forlaget Samisdat bruger ufotemaet som et middel til at formidle ny-nazistisk propaganda.

Rumteknologi

For de fleste mennesker virker ufo-fænomenet som et brud på de fysiske love. Det meste, hvis ikke al den grundlæggende fysik og matematik, NASA anvendte til rumfærgen og Apollo-projektet, stammer fra det 19. århundrede eller måske endda tidligere. I dag er rumfærgen en klodset og uhåndterlig kombination af et fartøj, der er i stand til at flyve ind i atmosfæren fra rum-

met, og et fly, der bringer den kendte videnskab og teknologi til bristepunktet. Man kan godt kalde den for en teknologisk triumf over Murphy (og hans lov om, at alt, der overhovedet kan gå galt, også vil gå galt), da vi nu har set, at den faktisk kan flyve. Som en skarp kontrast udmanøvrerer det typiske ufo med lethed vore snavsede og støjende rumfartøjer, samtidig med at det let, ubesværet og endog lydløst undviger selv det mest avancerede militære jagerfly. Rumforskningsfanatikere og rumkolonientusiaster hader ufoerne så meget, at de ligefrem nægter at anerkende deres eksistens.

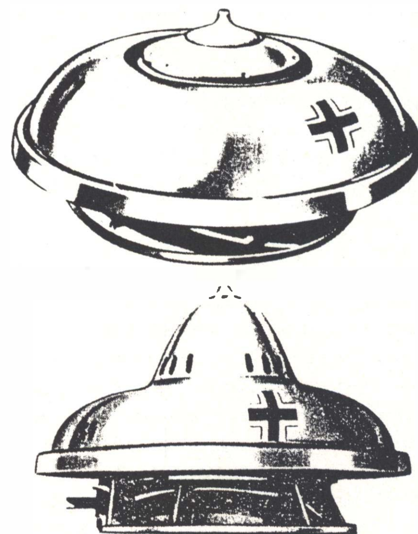
De fleste bøger om relativitet fortæller os om rummets og tidens krumning. Men rum og tid er ikke blot krumme, i en vis forstand er de slet ikke virkelige størrelser, hvor værdifulde de så end kan være for de fleste ingeniører. Rum og tid er ikke absolutte. Matematikere kalder dette for non-holonomisk; på relativitetsjargon hedder det, at de ikke er invariable (konstante størrelser). Ved forsøg har det vist sig, at hvis vi lader et antal (meget, meget nøjagtige) ure, bevæge sig rundt i forskellige omgivelser, vil de registrere forskellige tidsforløb. Noget så almindeligt som højde udviser den samme egenskab med hensyn til den klassiske Newton-fysik. Meget nøjagtige højder skal korrigeres for tyngdekraft-variationer, da overflader på samme højdeniveau (som f.eks. en stille dam) ikke er nøjagtig parallelle eller koncentriske. Rum og tid er ikke blot krumme i en verden med høje hastigheder og et kraftigt tyngdefelt, de er også dårligt definerede. Relativitetsteorien giver os de usikkerhedsberegninger vi skal bruge for at få tallene, vi aflæser på vores linealer og ure, til at give mening under alle forhold, hvorimod den klassiske fysik er god nok i vores dagligdag.

Hvis vi skal forklare ufoerne med fysiske begreber, vi forstår, er vi nødt til at antage, at de er i stand til at fremstille kunstige tyngdefelter, omtrent på samme måde, som vi laver magnetisme ved hjælp af elektriske strømme. På dette område er vores viden meget mangelfuld. Einstein og mange andre har forsøgt at opstille en forenet feltteori, men resultaterne har, for at sige det mildt, været meget skuffende. En fuldstændig og korrekt teori kunne formodentlig fortælle os, hvordan vi kunne fremstille et kunstigt tyngdefelt ved hjælp af en elektrisk strøm eller anden energikilde. Formodentlig kunne vi så ophæve jordens tyngdekraft og meget hurtigt accelerere i en hvilken som helst retning, vi ønskede. Måske ville vi også være i stand til at omdanne masse til energi uden at bruge alt for kostbart og farligt maskineri, så vi hermed undgik den strålingsfare, der i dag er ved vore atomkraft-projekter.

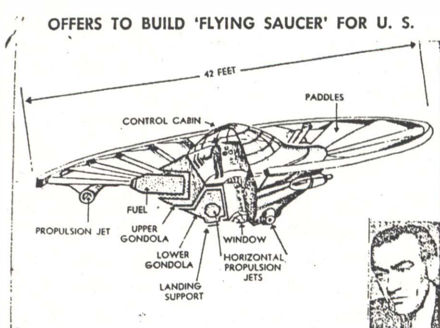
Den meget hurtige acceleration ufoerne til tider anvender, må stamme fra brugen af et eller andet tyngdefelt, for det er kun ved hjælp af et sådant felt, det er muligt at accelerere et fartøj med indhold, inklusive passagerer, så hurtigt, uden at de enorme kræfter, der udløses, ville virke ødelæggen-

---

I perioden 1941—45 lykkedes det i al hemmelighed de tyske videnskabsmænd, Schriever, Habermohl og Miethe samt italieneren Bellonzo at konstruere adskillige skiveformede fartøjer.
Schriever og Habermohl, der arbejdede i Prag, fløj den 14. februar 1945 en testflyvning med den »flyvende skive«. På tre minutter nåede maskinen en højde på 12.400 meter og skal i horisontal flugt have nået 2.000 km/t!
Mod krigens slutning blev to eksemplarer sprængt i luften, medens det tredie og sidste eksemplar faldt i russernes hænder. Russerne erobrede fabrikkerne i Breslau og sammen med raketingeniørerne Sigmund, Schulz og Göttrup måtte også Habermohl sandsynligvis fortsætte sit arbejde i Sovjetunionen. Schriever forsvandt sporløst, og Miethe flygtede til USA. Hermed var de »flyvende skivers« hemmelighed i stormagternes besiddelse. Vore dages ufoer er altså hemmelige våben fra stormagterne!
Dette er i meget korte træk nazi/ufo-hypotesen. Den lyder jo unægtelig noget vidtløftig, men den har ikke desto mindre en endnu mere hårrejsende variant:
Hitler flygtede i sidste øjeblik fra Berlin sammen med en udvalgt skare af bl.a. videnskabsmænd med kendskab til de »flyvende skiver«. De slog sig ned i en tropisk oase på Antarktis og konstruerede »flyvende skiver«. Den moderne ufo-æra begyndte som bekendt omkring 1947, og det viser, at de flygtede nazister fra og med dette år foretog overvågningsflyvninger i deres »flyvende skiver«.
Den amerikanske matematiker, Foster Morrison, analyserer her den usædvanlige nazi/ufo-hypotese, som jo nok ikke vil vinde nogen pris som den mest sandsynlige.

Ufo-modeller fremstillet af Victor Schauberger. Modellerne var lavet af kobber, havde en diameter på ca. 3 meter og var elektromagnetisk drevet. De »flyvende hatte« var lydløse og skal efter sigende også have fløjet. Under en test i en hangar steg en af modellerne lodret op og lavede et stort hul i hangarens tag. Schauberger levede efter krigen i USA, men forsvandt under mystiske omstændigheder i Chicago i 50'erne.

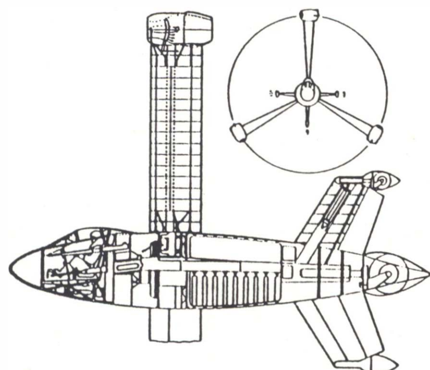
OFFERS TO BUILD 'FLYING SAUCER' FOR U. S.

A FORMER LUFTWAFFE captain and aircraft designer, Rudolph Schriever (inset), who says engineers throughout the world experimented in the early 1940s with "flying saucers," is willing to build one for the United States in six to nine months. The 40-year-old Prague university graduate said he made blueprints for such a machine (above), which he calls a "flying top," before Germany's collapse and that the blueprints were stolen from his laboratory. He says the machine would be capable of 2,600 mph with radius of 4,000 miles. Schriever is a U. S. Army driver at Bremerhaven. (International)

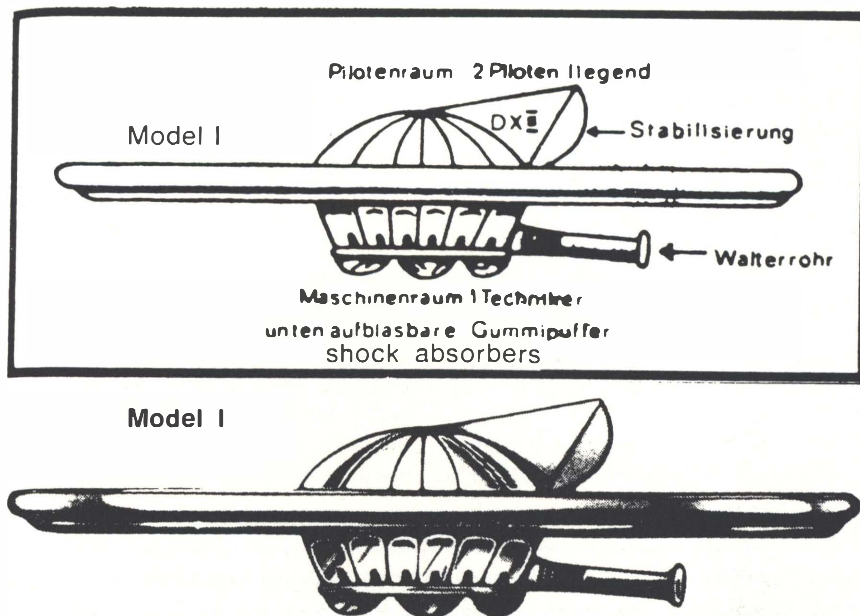
Klip fra »International News Service« 11. april 1950, hvor tidligere kaptajn Rudolph Schriever fortæller, at han er villig til at bygge en »flyvende top« for USA. Den 40-årige Schriever påstår, at han lavede tegninger til en maskine som den viste på tegningen, men at tegningerne blev stjålet fra hans laboratorium ved Tysklands kapitulation. Artiklen blev første gang offentliggjort i »Der Spiegel« den 30. marts 1950 under overskriften »Untertassen-Flieger Kombination«.

Illustrationerne er lånt fra bogen »UFO's, Nazi Secret Weapon?« og artikelsamlingen »Project V-7: Hitler's Flying Discs« — begge stillet til rådighed af »Arkivet för ufo-forskning« (AFU).

de. Da alle de fly, vi kender, gør brug af Newtons anden lov og et mekanisk tryk (i sidste instans udledt af en mikroskopisk, elektromagnetisk kraft) som fremdrift, har

Tegning til en »Vertikalzugschraube«. Med sin særprægede konstruktion og de vendbare, roterende jet-motorer i rotorbladene, var denne prototype forgængeren for de »flyvende skiver«.

Den første prototype prøvefløjet i 1941-42. Denne model blev fremdrevet af bl.a. en kæmpestor propel, hvilket gav kraftige vibrationer ved høje hastigheder. Denne prototype blev kaldt »Flugelrad« eller »vindhjul«, og var udstyret med et flylignende haleror og en jetmotor, kaldet »Walterrohr«.

de fleste mennesker konkluderet, at ufoerne ødelægger vore grundlæggende fysiske begreber. Der skal nok være en og anden, der vil postulere, at de bruger en femte kraft, der endnu er ukendt for Jordens fysikere, men det løser jo heller ikke problemet med, hvordan de skaber eller kontrollerer denne ukendte kraft, og fører blot til endnu flere unødvendige antagelser.

Tysk gennembrud?

For at *Nazi/UFO-hypotesen* kan holde, er vi nødt til at antage, at en gruppe videnskabsmænd, formodentlig engang i perioden 1933-1939, havde held til at udvikle den forenede feltteori. I den periode var tyskerne rent teknologisk set et godt stykke foran det øvrige Europa og Amerika. Vi ved at gravitoner (de partikler, der overfører tyngdeenergi og bevægelse) og fotoner (de partikler, der overfører elektromagnetisk energi og bevægelse) gensidigt påvirker hinanden.

Einstein sagde, at tyngdefelter afbøjer lys, hvilket rent faktisk er bevist. Måske forstærkes den gensidige påvirkning, der er mellem gravitoner og fotoner, når der er resonans mellem deres frekvenser. Dette skulle gøre det muligt at manipulere med tyngdefelter. Et sådant fænomen ville, som man kan forestille sig, virke ødelæggende på relativitetsteoriens elegante geometri, på samme måde som kvantemekanismerne allerede har gjort det inden for det atomare område. Der er ikke andre fysiske processer, hvor den elektromagnetiske udstråling (d.v.s. fotonerne) er så kritisk afhængig af frekvensen.

Der er nok nogle, der vil indvende, at nazisterne ikke brød sig om Einstein og hans arbejde, og derfor ville være de sidste til at udvide og bruge det, han fandt ud af. Her må vi dog skelne mellem politiske udtalelser og egoistiske tekniske hensyn. Medierne havde opbygget det image omkring Einstein, at han var en folkehelt, en højt begavet, men excentrisk og elskværdig mand, der ønskede fred og lige akkurat nok af materielle goder til, han kunne opretholde sin søgen efter den videnskabelige sandhed. Han blev et symbol på den protest, der var mod nazisternes dårlige behandling af jøder.

Hvis relativitet og forenet feltteori har de praktiske militære og økonomiske værdier, der leder i retning af en ufo-teknologi, ville der, set ud fra kontraspionagens side, være fornuft i at betegne det som »jøde-fysik«. At offentliggøre en sådan mulighed må have påvirket Einstein, for i 1919, da han var 40 år gammel, gik han næsten i stå, og fuldførte næsten intet. Der var (og er) mange, meget dygtige, unge fysikere, for hvem nazismen var en pestilens, men de var nok alligevel blevet meget stærkt motiverede til at arbejde med problemerne.

At sammenkæde problemet med et personligt angreb på Einstein og hans racemæssige baggrund, var rent strategisk en god ide, da det passede så godt ind i NSDAPs (National Socialistiske Tyske Arbejder Parti) ideologi, at det ikke vakte mistanke.

En og anden vil nok spørge om, hvordan tyske fysikere kunne foretage et gennembrud inden for fysik, uden at det gennem de seneste 50 år er blevet opdaget. Forskellige videnskabelige opdagelser bliver ofte gjort samtidig, men ikke altid. På Marco Polos tid stod Kina på lige fod med Europa på alle de områder, hvor de ikke var foran Vesten. I det 19. århundrede var det gået tilbage for Kina, mens Vesten havde gjort enorme fremskridt indenfor videnskab og teknologi. Kinesiske videnskabsmænds nylige succes viser os meget klart, at der stadig blev født kreative mennesker i Kina, men at samfundet var blevet så forbenet, at det latterliggjorde dem.

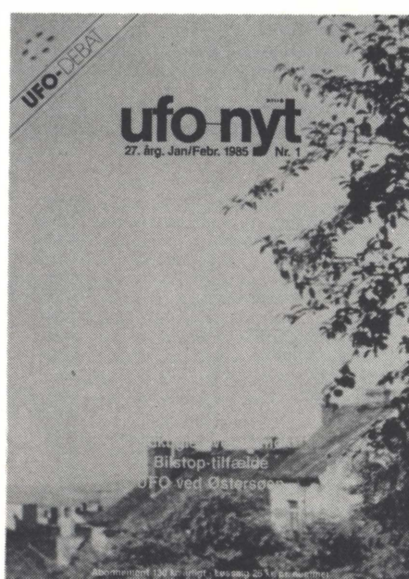
Visse ting inden for andre videnskabsgrene, og den dyrkelse af Einsteins person, der fandt sted, kan have virket afskrækkende på de mennesker, der har ønsket at følge i hans fodspor eller stille spørgsmål vedr. hans fotontyngdefelts hypotese. Hvad mere er, universitetsuddannede og andre akademikere har en vis tilbøjelighed til at foretrække middelmådige arbejdsnarkomaner frem for kreative personer, da de mener, at den slags mennesker er de bedst egnede til rutinemæssigt, trivielt arbejde, og samtidig ikke så tilbøjelige til at tænke selvstændigt. Kreative mennesker har, akkurat som Einstein, en vis tendens til at blive excentriske, udisciplinerede og usymmetriske i deres intellektuelle udvikling.

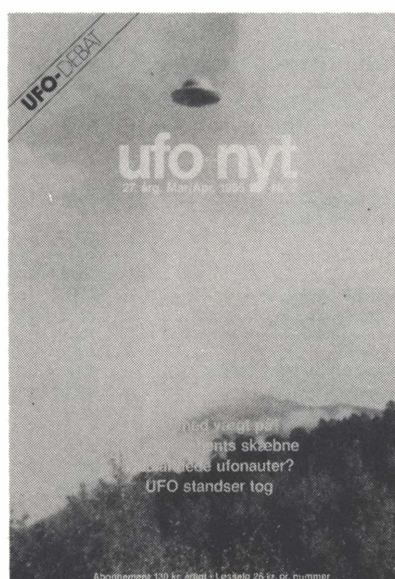
På den anden side ville nazisympatisørerne nok være blevet stærkt stimulerede til at berøve Einstein hans glorie, samtidig med at de gerne ville gennemgå hans arbejde med en lup, hvis de havde mulighederne. På den måde kunne de meget vel have haft held med deres forsøg på at udvide og forbedre hans arbejde i stedet for at miskreditere det. Hvis de er nået så vidt, er en militær indblanding åbenlys. *»Genesis«* antyder, at det er en kendt teknologi, der er model for de flyvende skiver, selv om antityngde nævnes som et muligt fremdriftsmiddel.

Man kan spørge sig selv, om ikke Hitler havde kendskab til dette projekt med flyvende skiver. At et sådant forsøg var i gang, er ret godt dokumenteret i *»Genesis«* og noget mindre i *»UFO's, Nazi Secret Weapon?«*. Kernen i *Nazi/UFO-hypotesen er, om skiverne var et enestående ufo-lignende fartøj, eller om det drejede sig om et historisk sammentræf, at ufoerne dukkede op,*

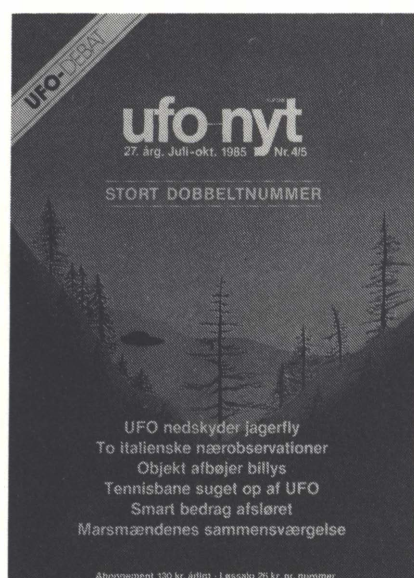
UFO-NYT 1985

Indholdsfortegnelse og stikordsregister

UFO-NYT
UDGIVES AF SUFOI
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

•

REDAKTION:
HENRIK K. PEDERSEN (ANSV.)
OLE HENNINGSEN · FRANK LERBÆK
KIM MØLLER HANSEN

•

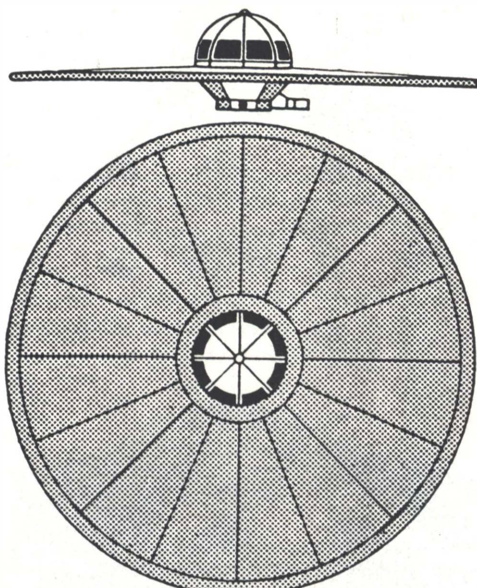
POSTBOKS 6 · 2820 GENTOFTE

•

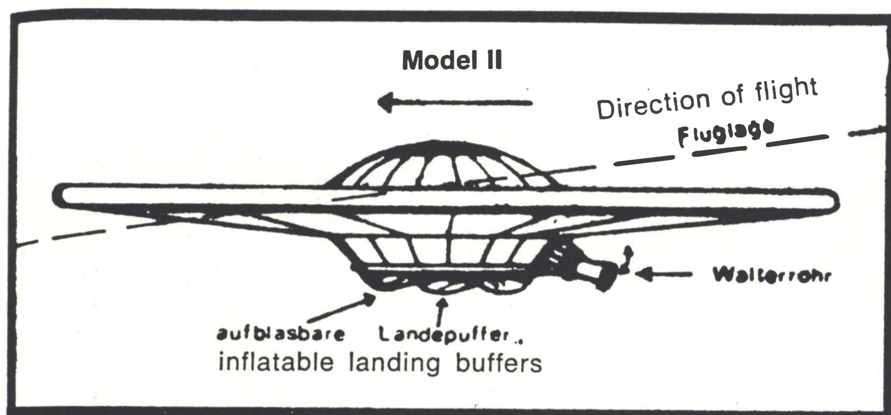
INDHOLDSFORTEGNELSEN
ER UDARBEJDET AF
JØRGEN BENGTVIG

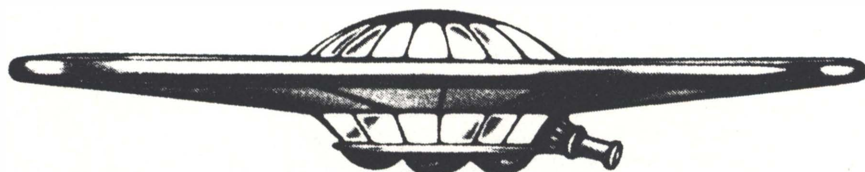
•

Indholdsfortegnelsens angivelser
læses således:
bladnummer/sidenummer

Prototype II kunne rumme to piloter og opnå en hastighed på 1.000—2.000 km/t.

netop da tyskerne arbejdede på en total ændring af flyenes design? »Foo-figthernes« eksistens tyder på, at de tyske skiver kan have været anvendelige. »Genesis« postulerer, at der Führer var fuldstændig ligeglad med dette projekt, og at det blev udført i Himmlers regi.

Andre mener, at man skal tage nazisternes ideologi alvorlig og se bort fra deres måde at udtrykke sig på. NSDAP lovpriste den lyse nordiske race, mens de var på nakken af den slaviske, og meget fjendtlige overfor jøderne. Antropologen Carlton Coon har bevist, at de fleste tyskere tilhører den alpine race. Tidligere undersøgelser har vist, at den nordiske race havde stærke forbindelser til den protestantiske lære, mens den alpine race var stærkt knyttet til katolicismen. I den nazistiske propaganda hed det, at ikke-jødiske tyskere af afstamning var »rene nordboer«, men her havde selv partiets spidser svært ved at tro på sig selv. De fleste tyskere var (og er) hovedsagelig alpine, som de foragtede tjekkoslovakker, polakker og russere.

Ikke alene var den alpine race i flertal, men den var også NSDAPs varme støtte. Nazismen var tillige meget upopulær blandt den nordiske race i Skandinavien, på De britiske Øer og i Nordamerika. Hitler var selv østriger. På trods af den store strøm af anti-nazistiske bøger og TV-programmer er den iøjenfaldende uoverensstemmelse *aldrig blevet nævnt.*

En mangel på konsekvens er vist nok ikke noget, de nazistiske politikere er ene om.

Amerikanerne har altid fået at vide, at Hitler ønskede at erobre verden, hvilket ser ud til at være en almindelig overdrivelse, da han i virkeligheden udtalte, at Tyskland skulle være en magtfuld, imperialistisk stat, en position England var på vej bort fra. Alle tyskere var, uanset deres politiske overbevisning, blevet stoppet med historie og viden om Oswald Spengler og hans ideer. En anden ting er, at den nordiske race den gang (som nu) blev en stadig mindre og mindre del af den tyske befolkning. Den var taber i et demografisk derby, ligesom WASP (White Anglo-Saxon Protestant) er det i det moderne Amerika, hvide i Sydafrika og jøder i Israel. Vi kan nok være sikre på, at et udvidet imperialistisk tysk rige ville have accelereret denne proces. Endnu en lille uoverensstemmelse.

Vi ved, at nazisterne tog deres racistiske teorier så alvorligt, at de havde specielle faciliteter, der skulle til for at producere deres ideelle menneskerace ved hjælp af selektiv udvælgelse og forædling. Da de havde studeret den ariske races erobring af Indien, måtte de have vidst, at kastesystemet i sidste ende ville være en fiasko. Den bedste måde at producere en virkelig superrace på, i stedet for at lave en indbildt ved hjælp af politisk propaganda, er at lade den være forholdsvis isoleret og ikke opholde sig midt i en imperialistisk stat, hvor samkvem og politiske intriger hurtigt nedbryder klasse, kaste, samfund og kultur. Et sejrrigt Tredie Rige ville uden tvivl have valgt at oprette en speciel koloni isoleret fra Centraleuropas tummel, men et sådant Utopias overlevelsesmuligheder er på lang sigt tvivlsomme, hvis det er afhængigt af hjælp udefra.

Den nye skive-teknologi åbnede med sine muligheder for spring i rum og tid helt nye perspektiver. Hvorfor ikke udvælge de bedste af de bedste og så forlade Tyskland og dette lands fjender? Nu formoder jeg, at de fleste tyskere af nordisk oprindelse ligesom deres slægtninge andre steder, var forfærdede over Hitler, nazismen og alt det andet snæversynede og antiintellektuelle. Der må imidlertid have været en lille del af fanatiske tilhængere blandt mindretallet. Så til sidst er nogle af disse flyttet til Antarktis eller Amazon-området, og derefter måske til en

koloni på en planet, der kredser om en passende stjerne.

Hvis man kan forestille sig, at dette virkelig har fundet sted, kan man også forestille sig Hitlers rolle. Vi er blevet så fyldt med propaganda om Hitlers forbrydelser over for menneskeheden, at vi fuldstændig har overset visse ejendommeligheder i hans karriere. Han kom hurtigt til magten, og hans succes var så enorm, at han til sidst i 1939 nåede magtens tinde. Herefter kastede han sit land ud i håbløs krig, så både det og resten af Europa blev tilnærmelsesvis ødelagt. Det er at springe over, hvor gærdet er lavest, at påstå, at Hitler var skør, for det både forklarer alt og intet. En noget mere realistisk vurdering er, at det var tiden og spændingerne i kombination med hans svagheder, krigsskadede helbred og forværrede fysiske og mentale tilstand, der var den egentlige årsag.

Men hvorfor startede han krigen i 1939? Den tyske ubådsflåde, der var landets eneste svar på de slagkraftige engelske og amerikanske flåder, var håbløst forældet, og V-2 missilerne og jetflyene var knap nok på tegnebrættet endnu, og produktionen af dem lå år ud i fremtiden. Tyskerne havde brug for langt større teknisk overlegenhed, hvis de skulle gøre sig noget håb om at kunne hamle op med sådanne giganter som Frankrig, England, USA og USSR. Tysklands allierede var Italien, Ungarn og Bulgarien, lande af meget ringe betydning i dette skuespil. Ikke nok med at Hitler startede en meget dårligt forberedt storkrig, han ledede den så dårligt, at hans generaler forsøgte at afsætte ham i 1944. Da krigen var nær sin afslutning, lod han f.eks. Luftwaffe bruge det nye Me-262 jetkampfly som jagerbomber i stedet for en meget mere overlegen og hurtigtgående jager. Han ønskede ikke blot at tabe krigen, han gjorde intet for at udsætte nederlaget.

Man kan spekulere på, om det lykkedes Hitler at undslippe sammen med sine hypotetiske få udvalgte, eller om han blot blev tilbage for at sikre sig, at hans planer forblev hemmelige, og at Tyskland var fuldstændig ødelagt. Ville han svigte sine trofaste støtter og gøre deres nederlag større til fordel for en ideologisk drøm? Selv om Hitler var en øvet politiker, var han i virkeligheden en »sand troende«. Han var asketisk som Gandhi, og stræbte ikke efter luksus. Kunne han på kynisk vis overlade sine hengivne alpine følgesvende til Den røde Hærs nåde? Helt sikkert! Som fanatiker ville han have lagt ethvert hensyn til side og helliget sig sit oprindelige projekts succes. Tilstandene i Europa ville holde verden beskæftiget i årevis, mens de nye mennesker i Det nye Tyskland var travlt beskæftiget med andre ting. Efter Tysklands fald forsøgte enhver at stikke sin nabo ud, og give den tidligere leder skylden. Den hypotetiske kynisme ville blive retfærdiggjort.

Ifølge *»Genesis«* og *»UFO's, Nazi Secret Weapon?«* blev flugten til Sydpolen opdaget. Ledte den amerikanske admiral og polarforsker Byrd efter nazister i eksil på sydpolen i januar 1947, og gjorde de gengæld ved at demonstrere deres styrke over Washington DC? For at komme til bunds i disse spørgsmål er man nødt til at foretage en grundig forskning, hvor man sandsynligvis får brug for klassificeret eller andet utilgængeligt materiale. Skulle vi så ikke hellere se på, hvad der typisk i ufoernes adfærd antyder, at de er af jordisk oprindelse, og at det ikke drejer sig om en udenjordisk civilisation, der er hundrede, hvis ikke tusindvis af år forud for os.

For det første demonstrerer ufoerne en udpræget interesse for hemmelige militærbaser, hvilket rapporteres igen og igen. Et samfund, der er så langt forud for os, ville være tilfreds med at læse Jaynes årbog om vores destruktive legetøj. Ufo-observationer er altid utroligt bizarre. En højtudviklet fremmed kultur ville være kold, rationel og optræde i det skjulte, da den for enhver pris ville undgå at blive set. Den tilsyneladende eksotiske opførelse synes at være tilsigtet, da den bidrager til, at videnskaben både i øst og vest fortsat betragter fænomenet med en udpræget skepsis. Det bedste og mest effektive middel er at lade en strøm af informationer, der dog er uden nævneværdigt indhold, flyde. Ligegyldigt hvilken oprindelse ufoerne har, så udfører de et perfekt arbejde inden for deres område. Ufoernes opgave er øjensynlig spionage, og måske endda pirateri. Bortførelse af mennesker og kvægmishandlinger indikerer, at de arbejder med molekylær biologi og, som *»Genesis«* hævder, er langt foran os.

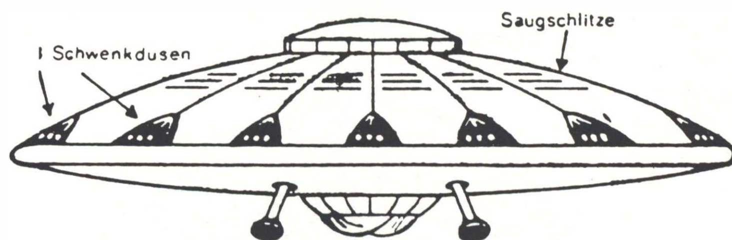
Den bedste bedømmelse

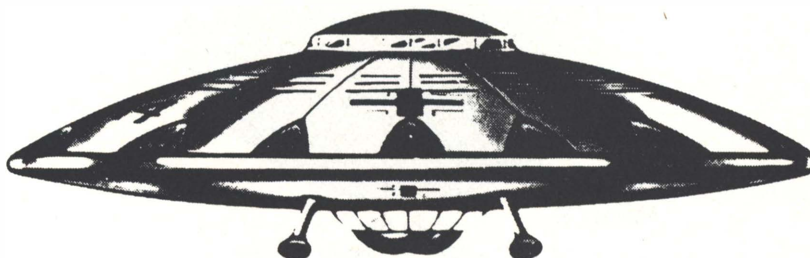
Hvad sker der så i USA? Det bedste gæt er, at nogle embedsmænd i et eller andet efterretningsvæsen holder alt dette hemmeligt, og hverken præsidenten eller kongresmedlemmerne ved mere, end vi andre gør. Der er to ting, der kan ligge til grund for denne adfærd, men det står ikke helt klart, hvilken af dem der er den fremtrædende i dette tilfælde. Det omtalte efterretningsvæsens inderkreds må altså dække over nazisympatisører, der ikke ønsker, at deres ædle eksperiment forstyrres. Der må altså også være indbygget en vis frygt for repressalier, hvis der opstår en eller anden trussel. Undergrundsforskning i sikre omgivelser finder også sted i USA på akkurat samme måde, som den gjorde i Tyskland under Det tredie Rige. Det må være under sådanne omstændigheder ufo-forskningen finder sted, hvis der overhovedet er nogen under den amerikanske regerings regi.

En altødelæggende hævn af hidtil ukendte dimensioner kan meget vel være følgen, hvis amerikanerne iværksætter et forsøg på at efterligne ufo-teknologien. Det er ikke så let at drive spionage mod ufoerne, som det er mod Sovjetunionen, så efterretningstjenesten befinder sig på en knivsæg. Af samme grund må »agenterne«, enten de vil det eller ej, samarbejde med folkene bag ufoforsøget, så det kan forblive hemmeligt. Hvis visse få udvalgte topembedsmænd og visse grene af overklassen en dag bliver overbevist om ufo-fænomenets eksistens og betydning, vil debatten pludselig bevæge sig ud af det skjulte og ind i den demokratiske proces' rampelys. Resultaterne af dette vil det være komplet umuligt at forudsige både for »agenterne«, ufoerne og denne artikels forfatter.

Selv hvis en politiker eller videnskabs-

Model III

Prototype III, også kaldet Bellonzo-Schriever-Miethe-skiven, blev lavet i adskillige udgaver, de største helt op til 75 meter i diameter. Hastigheden var over 2.000 km/t. Gennem luftindtag øverst blev luften suget ind til køling af motoren og for at skabe noget nær et vakuum, som fartøjet kunne udnytte til fremdriften. I hver port nederst på fartøjet sad der tre jetmotorer.

mand læser denne artikel, vil han (eller hun) heldigvis ikke tage den alvorligt. Disse mennesker er, selv om de ikke er dumme, så stædige som de legendariske æsler; og for at fange deres opmærksomhed må man slå dem mellem øjnene med en forhammer. *Nazi/UFO-hypotesen* antyder, at anden verdenskrig blev startet, udvidet og med fuldt overlæg tabt i et forsøg på at aflede menneskehedens opmærksomhed fra National Socialisternes sande videnskabelige og sociale program. Denne strategi ville tillade, at nazi-kolonien i endnu højere grad forøgede sit teknologiske forspring, mens de noget mere velhavende stater, USA og USSR, spildte deres tid og penge på blindgyder såsom kemiske raketter.

Man kan gøre sig mange spekulationer om detaljerne i visse ufo-observationer. I »*UFO's, Nazi Secret Weapon?*« hævdes det faktisk (dog uden dokumentation), at disse eksiltyskere har haft kontakt med udenjordiske og endda samarbejder med dem. »*Genesis*« kommer ind på, at disse tilsyneladende fremmede er små paraguanske indianere, der er indfanget og gjort til en slags robotter, ved at der rent kirurgisk er manipuleret med deres hjerner. Enten den ene eller begge teorier kan være rigtige.

Når I nu har fordøjet Nazi/UFO-hypotesen, kan vi se lidt på, hvad fremtiden vil byde. Der vil fortsat blive set ufoer over det meste af Jorden. Selv om interstellare rejser åbner nye muligheder, vil der gå lang tid, før kolonien er blevet stor nok til, at den kan føle sig tryg over for mulige fjender på en fjendtligt indstillet planet. Vil kolonien angribe Jorden? Hvis beboelige planeter er så sjældne, som videnskaben mener, er det en oplagt mulighed, da de fleste beboelige planeter måske allerede har veludviklede samfund.

Hvis liv i universet alligevel ikke er så sjældent, vil kolonien være tilfreds med, at vi fortsætter med at udslette det meste af Jordens liv og til sidst os selv ved at ødelægge miljøet eller måske med en atomkrig. Vi kan være ganske sikre på, at alle ufonauter har læst »*The Global 2000 Report to the President*«, selv om Ronald Reagan ikke har. Vi vil så blive ladt tilbage som et dårligt eksempel på demokratiets resultater og en tro på, at alle mennesker er lige, så fremtidige generationer kan lære af vores fejl og ikke gentage dem.

Selv om man betragter Nazi/UFO-hypotesen som et udspring af en historisk tilfældighed, er nogle af de slutninger, der er draget i denne artikel, meget sandsynlige. Der er kun én forklaring på det spil, ufoerne og efterretningsvæsenet spiller med hinanden og med offentligheden. Selv meget avancerede fremmede må blive bekymrede, hvis USA og USSR udvikler ufolignende anlæg. Øjensynligt ved »agenterne« en del om ufoerne, men ønsker ikke, af de grunde der tidligere er nævnt, at disse oplysninger skal sive ud i det politiske spil.

Hvis der ikke ved et rent og skært held sker det, at både ufoer og »agenter« taber kontrollen tilstrækkelig længe, vil der fortsat i form af få ressourcer blive lagt hindringer i vejen for de civile ufo-forskere. Stigningen i ufo-aktiviteten har ikke været så stor, at den har været i stand til at ruske op i de selvtilfredse videnskabelige kredse og i den småborgerlige middelklasse. Lad os lige igen lade tankerne strejfe æselanalogien. Vi har været på pinebænken for længe. Loven om offentlighed i forvaltningen afdækker ikke, som man skulle tro, noget af betydning, med mindre der sker noget uventet. En forbundsdommer og nogle fanatikere har påtaget sig disse jobs, og det ender nok med, at de flipper ud og ødelægger det hele.

Som ufo-forsker står man stærkt splittet. Ønsker man måske at åbne en Pandoras æske, hvorfra det vil vrimle med fremmede væsner, økonomiske og sociale omvæltninger og måske endda hævngerrige nazister? Hvis I vil betegne Jer som ufo-forskere, må I også være i besiddelse af en tilpas stor nysgerrighed og måske lidt mere fantasi, end godt er. Og hvis jeg er i stand til at åbne låget på klem før Jer, kan I godt tro, at jeg gør det. □

Referencer:

Adrian Berry, The Iron Sun: Crossing the Universe Through Black Holes (Warner Books, 1977).

Nigel Calder, Einstein's Universe (Penguin Books, 1980).

Carleton Coon, The Races of Europe (Greenwood, 1972).

W.A. Harbinson, Genesis (Dell Publishing Co., 1982).

John W. Macvey, Interstellar Travel (Avon Books, 1978).

Mattern & Friedrich, UFO's, Nazi Secret Weapon? (Samisdat Publishers, Ltd., ingen dato).

Kilde:

MUFON UFO Journal nr. 182, april 1983.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen.

Bearbejdelse:

KMH.

Leder

— fortsat fra side 3

Disse to sager har en naturlig forklaring — så har de 98 andre sager det sikkert også!« — Er det mon videnskabelig fremgangsmåde?

Ufo-skeptikerne udvælger ofte de mest bizarre sager eller trækker de mest latterlige personer frem fra ufologernes rækker, således at alle, der beskæftiger sig med ufoer, latterliggøres.

Blandt ufologerne findes der den type, der tror blindt på rumskibs-hypotesen eller en anden hypotese, og som derfor får alle rapporter til at passe hertil — vi kunne kalde disse mennesker ufoister. Ufo-skeptikere og ufoister er absolutte modsætninger. Ufoisterne tror på deres rumskibe, og skeptikerne tror, at alt her i verden har en rationel forklaring og skal nok få alle data til at passe til denne tro. Skeptikeren skaber martyrer blandt ufoisterne, der bliver endnu mere forankrede i deres tro, hvilket opildner skeptikeren endnu mere osv. De to parter ser derfor ud til at holde hinanden i live.

I sin artikel i EPOKE, omtaler Willy Wegner nazisternes pseudo-videnskabelige race-teorier og skriver i den følgende spalte, at også SUFOI for nylig har støttet et tilløb til statssanktioneret pseudovidenskab. Wegner henviser her til UFO-NYTs omtale af Eric Gairys bestræbelser i FN for at få taget ufo-sagen alvorligt. Willy Wegner fremstiller sagen utroligt forenklet og på en fejlagtig måde, som slet ikke burde være en bibliotekar værdig.

Når man læser Wegners artikel, får man endvidere det helt klare indtryk, at Wegner mener, at SUFOI driver pseudo-videnskab. Ifølge Nudansk Ordbog betyder pseudo-videnskab, at man giver sig ud for at være videnskabelig, men i realiteten ikke er det.

SUFOI har aldrig påstået at være en videnskabelig forening, lige så lidt som vi vil påstå, at »ufologi« (et af disse mange hjemmelavede ord) er en videnskabsgren. Hvis vi var videnskabelige, ville vi have en hypotese om ufoernes oprindelse – en hypotese, som vi arbejdede på at be- eller afkræfte. Det har vi ikke — endnu. Vi er sikkert i mange menneskers øjne ikke nået særlig langt, på de 29 år foreningen har eksisteret. Men de mange år har givet os (foruden en stor rapportmængde på ca. 6.000 rapporter) en kolossal erfaring og viden, som i dag gør os i stand til at behandle rapporter kritisk og sagligt. De mange år har lært os, at vi ikke kan få troværdige data til statistiske analyser uden en videnskabsinspireret fremgangsmåde i rapportoptagelsen, efterforskningen m.m. — på den måde efteraber vi videnskaben. Men vi er kun amatører og forsøger ikke at bilde folk ind, at vi er videnskabsmænd. Vi drager nytte af videnskabelig metodik i vort fritidsarbejde, og så mener vi iøvrigt også, at videnskaben måske på længere sigt kan vinde noget ved at se nærmere på ufo-fænomenerne. □

UFO-KLASSIKER

Monguzzi, 1952

Af Kim Møller Hansen.

Nærobservationer af 3. grad har vi hørt om før, men billeder af et landet UFO hører til det helt usædvanlige. Ingeniøren Giampiero Monguzzi fik chancen under en vandring i Alperne i juli 1952. Han fik 7 skarpe billeder af objektet. På to af dem kan man oven i købet se en lille ufonaut iført en sølvglinsende rumdragt. Monguzzis fotografiske beviser har gjort et så stort indtryk, at billederne så sent som i 1979 blev fremlagt for FN i et forsøg på at overbevise FN om ufo-sagens vigtighed.

Den 30. juli 1952 befandt den 26-årige ingeniør Giampiero Monguzzi og frue sig i Norditalien for at besøge en udstilling i Vampo Franscia. Ægteparret ville benytte lejligheden til at se nærmere på omgivelserne og besluttede at foretage en udflugt næste morgen. De tilbragte natten på herberget Marinelli og tidligt om morgenen den 31. juli begyndte de den lange og anstrengende vandretur til Scerscen-gletscheren i Bernina bjergmassivet på grænsen mellem Italien og Schweiz. Ingen af dem var i træning, men omsider nåede de den øverste gletscherkant, hvor der blæste en kold og skarp vind.

Her så Monguzzi et mærkværdigt fartøj 100-200 meter borte. Han blev blændet af sollysreflekser fra sneen og gik et par meter nærmere, og kunne pludselig ikke høre vindens susen mere. Han kunne se sin kone bevæge læberne, men ikke høre hvad hun sagde. Skrækslagen hev Monguzzis kone ham tilbage, og de skjulte sig bag et klippefremspring.

Objektet var skiveformet med en diameter på 10-12 m og 2 m i højden, og fra overdelen stak der en lang antenne ud. Stor blev ægteparrets forfærdelse, da der pludselig dukkede en skikkelse op ved siden af objektet. Det menneskestore væsen var iført en metalglinsende rumdragt og en hjelm, og på ryggen havde det en slags rygsæk, hvor der også sad en antenne.

Trods sin ophidselse fik Monguzzi hevet sit Kodak-kamera frem og tog det første af i alt 7 billeder.

Ægteparret kunne fra deres skjul se, at ufonauten gik langsomt rundt om objektet og ligesom inspicerede det. I hånden havde han noget, der lignede en stavlygte. Objektet stod ikke på isen, men svævede omkring en meter oppe. Ufonauten forsvandt bag objektet, som begyndte at vibrere, samtidig med at antennen blev trukket ned. På dette tidspunkt gik det op for Monguzzi, at han igen kunne høre normalt. Objektet begyndte at rotere hurtigere og hurtigere, og steg lodret op, indtil det nåede 10 meters højde. Så forsvandt det med stor hastighed over Bernina-bjergene.

Monguzzi kastede et blik på uret. Klokken var præcis 9.27, og det hele havde ikke varet 5 minutter.

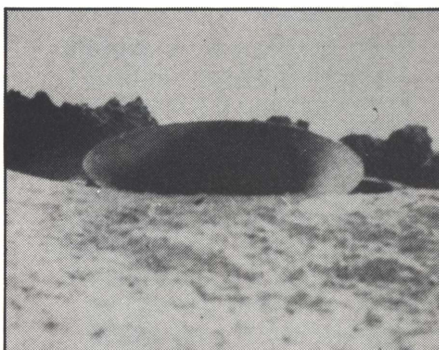
Ægteparret var fast besluttet på at afslutte udflugten, men inden de forlod stedet, gik de op, hvor objektet havde svævet. Hverken objektet eller piloten havde efterladt sig spor i den hårde is.

Straks ved hjemkomsten fremkaldte Monguzzi filmen, men turde af frygt for repressalier fra militæret eller fremmede magter ikke fortælle noget. Først tre måneder senere blev sagen offentliggjort.

Monguzzi kontaktede den 22. oktober radiostationen »Radio Sera«, som dermed var de første, der kunne bringe sensationen. Næste morgen havde alle større italienske aviser sagen på forsiden, og Monguzzi blev tilbudt svimlende summer for rettighederne til billederne.

Monguzzi havde altid drømt om at blive journalist og berømt, så han bad om at få lov til selv at skrive om sin oplevelse i ugebladet EPOCA. Historien blev bragt sammen med billederne, som nu kunne offentliggøres for første gang. Men til Monguzzis store fortrydelse var alle billedteksterne ændret, så der stod, at der var tale om fremragende foto-montager med en tallerken og en tinsoldat!

Herefter gik journalisten Alfredo Panicucci hårdt til Monguzzi, og snart faldt tilståelsen. Den 8. november 1952 kunne EPOCA bringe afsløringen under overskriften: *»Jeg har opdigtet det hele i håb om at blive journalist«.*

Monguzzis første billede af objektet, da det lægger an til landing i Bernina-passet den 31. juli 1952. Billedet er taget med et Kodak Retina 1 kamera, Schneider-objektiv 1:3, 5, bl.8, 1/500 sek., Ferrania 21 DIN, 24 x 36 mm.

Ingeniør Giampieri Monguzzi fotograferet sammen med sin søn. →

Objektet er landet, og til venstre ses piloten iført rumdragt.

Afsløringen fik alvorlige følger for Monguzzi og hans familie. Han blev bl.a. fyret og måtte gå arbejdsløs i omkring 18 måneder.

En brugsanvisning

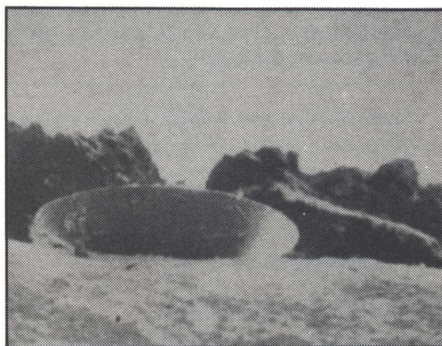
Ægteparret Monguzzis udflugt til Alperne i juli er ægte nok, men observationsberetningen og billederne blev først skabt meget senere, nemlig den 5. oktober. Denne dag lavede Monguzzi og hans to fætre Mario og Alfredo Gaiani en nøjagtig tredimensionel model af gletscheren i Bernina-passet.

»Reynolds News« giver denne version af svindelnummerets fødsel:

»Giampiero Monguzzi, en 26-årig ingeniør, var en drømmer. Hver dag efter arbejdstid sad han i sit hjem i Milano og spekulerede på, hvordan han kunne blive berømt. Her fik han pludselig en ide, og i mere end en uge kom han sent hjem fra arbejde. Så blev det hans tur til at holde ferie, og han tog nu til Bernina-passet på motorcykel sammen med sin kone.

På en af spadsereturene, hvor han var alene, tog han et nyerhvervet kamera med sig og tog billeder af de snedækkede bjergtoppe... I oktober afslørede han sin hemmelighed for konen, og de tog omgående af sted til Milano, hvor de opsøgte en agent og fortalte ham om ferien og om den flyvende tallerken... Som bevis fremviste han sine billeder, og agenten var overbevist om, at han stod med verdens mest fantastiske billeder i hånden. Der blev nu sendt telegrammer til agenter i andre lande, og snart begyndte tilbudene at strømme ind i en størrelsesorden op til 12.000 pund for billederne alene.

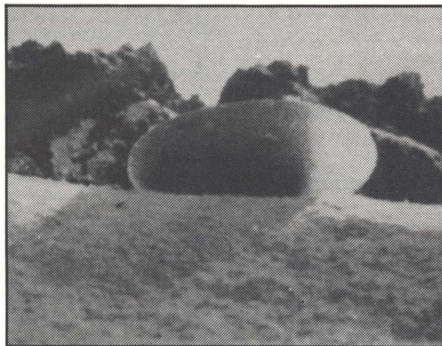
Så en dag, da der indløb et endnu større tilbud fra en interesseret, kunne Monguzzis kone, Pinuccia, ikke holde masken længere. Hun brølede af grin og afslørede så hele historien. Hendes mand, som havde fundet presset vanskeligt at udholde, indrømmede

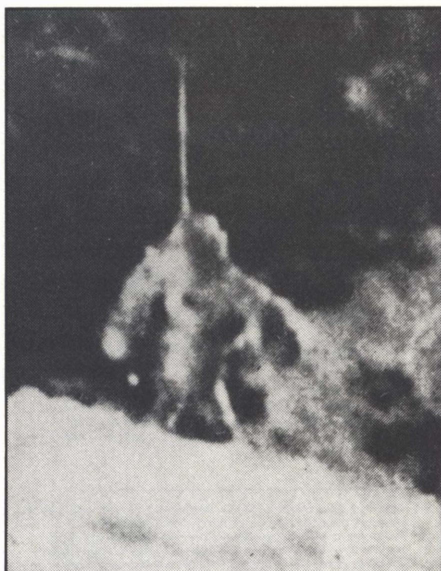
Piloten er begyndt sin inspektion af objektet. Han står med siden til foran objektet og til venstre.

Piloten er på vej bag om objektet og skimtes til højre i billedet.

Piloten er vendt tilbage, antennen trækkes ind, og fartøjet er klar til afgang.

Her ses en forstørrelse af piloten fra foto nr.2. Af ICUFON kaldes han »Homo Cosmicus«. Bemærk den ret kraftige antenne.

Kraftig forstørrelse af billede nr. 3. Piloten står med siden til, og man ser hans rygsæk og store støvler. I hånden holder han, ifølge ICUFON, en strålepistol.

Fartøjet siger farvel efter et lynvisit på jorden. Homo Cosmicus vender næsen hjemad.

det med et fåret udtryk i ansigtet.

Hans spekuleren derhjemme om aftenen havde givet ham den ide at fremstille en flyvende tallerken. Derfor konstruerede han en lille papmodel på ca. 20 cm i diameter og sammenholdt af tape og lim. Han lavede en lille marsmand, som kun var ca. 6 cm høj, af metal og beklædte ham med uldstof. Derefter konstruerede han med hjælp fra en ven, der havde lavet målestoksforholdet, bjergene omkring Bernina-passet i modellervoks.

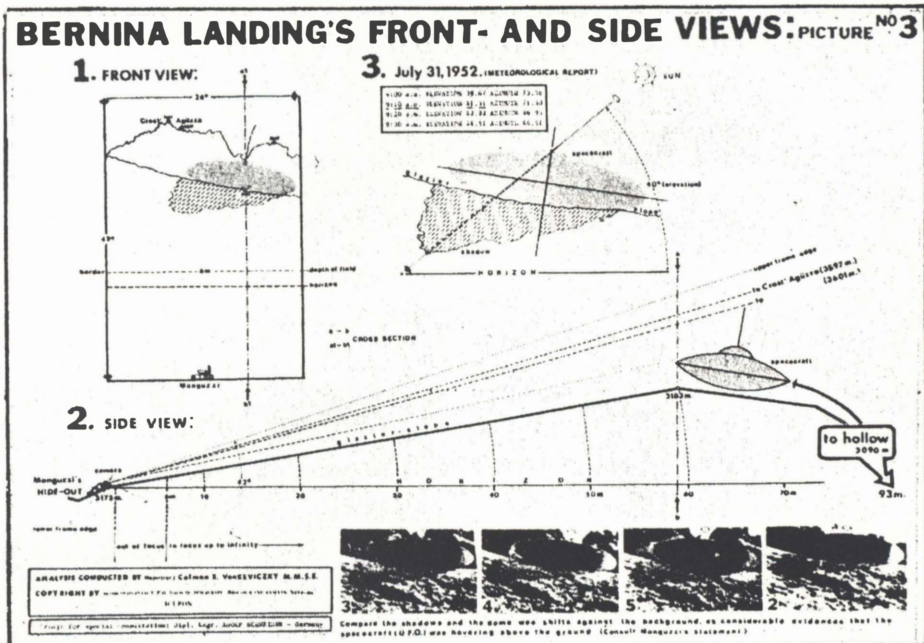
Han anbragte det hele på jorden og dækkede jorden med hvid kalk for at få snevirkningen frem. Derefter gravede han et hul til sig selv, så kameraet kunne komme under planet af den falske gletscher, og så tog han billederne.«

Upålidelig dokumentation

Med de grundige omtaler af afsløringen allerede i 50'erne skulle man mene, at sagen var afsluttet. Men det er imidlertid ikke tilfældet. Sagen har udviklet sig ligesom mange andre svindelsager — som efter et bestemt mønster.

Colman S. VonKeviczky, leder af ICUFON, har sammen med Karl L. Veit (DUIST) og H.C. Petersen (IGAP) i 1978-79 udarbejdet to memoranda stilet til FNs Special Political Committee. Formålet var at overbevise FNs delegerede om, at ufoerne er intergalaktiske rumskibe, og at FN bør oprette en FN-afdeling for ufoforskning og relaterede fænomener.

Blandt de dokumenter, som skal overbe-

Denne tegning viser VonKeviczkys beregninger vedr. synslinier og målestoksforhold. Ifølge VonKeviczky passer alle tal, og han erklærer, at Monguzzi-billederne viser et ægte ufo.

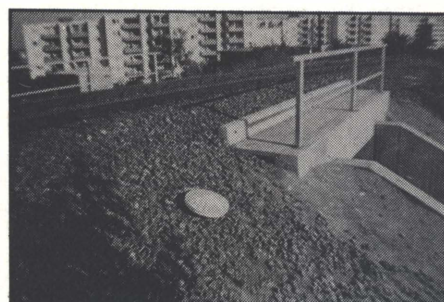

Monguzzis 20 centimeter store papmodel og den lille marsmand. Små genstande med en stor virkning.

Foto: Klaus Webner.

Endnu et landet ufo...?

...Nej, endnu en model! Med disse billeder viser Klaus Webner, Vesttyskland, hvor let øjet snydes. Afstand, størrelse, og skarphed bliver uhåndterlige størrelser ved hjælp af lidt kamerasnilde.

vise de FN-delegerede, finder man i begge memoranda Monguzzi-sagen — uden spor af antydning af, at den for længst er opklaret.

Monguzzis lille marsmand ses til venstre for objektet på billede nr. 2 og foran objektet til venstre på billede nr. 3. Det »Blå Memorandum« bringer en analyse af ufonauten på billede nr. 3. Han kaldes for »Homo Cosmicus« og er foruden rumdragt og »ilt«-flasker forsynet med en strålepistol (og altså ikke en fredelig stavlygte) til selvforsvar.

VonKeviczky har i det »Grønne Memorandum« på grundlag af billede nr. 3 lavet en detaljeret tegning over størrelsesforhold, synsvinkler m.m. og konkluderer, at alt passer perfekt: Monguzzis billeder er ægte! Tilsyneladende har det *ikke* undret VonKeviczky, at skyggerne på billederne er *for* skarpe p.g.a. manglende atmosfærisk sløring, ligesom der på objektets kant er små lyspunkter, der senere har vist sig at stamme fra overskydende lim på modellen!

Ifølge VonKeviczky & Co viser billederne virkelig et stort objekt fotograferet i Bernina-passet. Da det ikke er sandsynligt, at Monguzzi har slæbt en stor model op i Bernina-bjergene og fotograferet den, kan sagen derfor ikke være svindel. Monguzzi har oplevet, hvad han fortæller, og hans tilståelse er fremtvunget under en eller anden form.

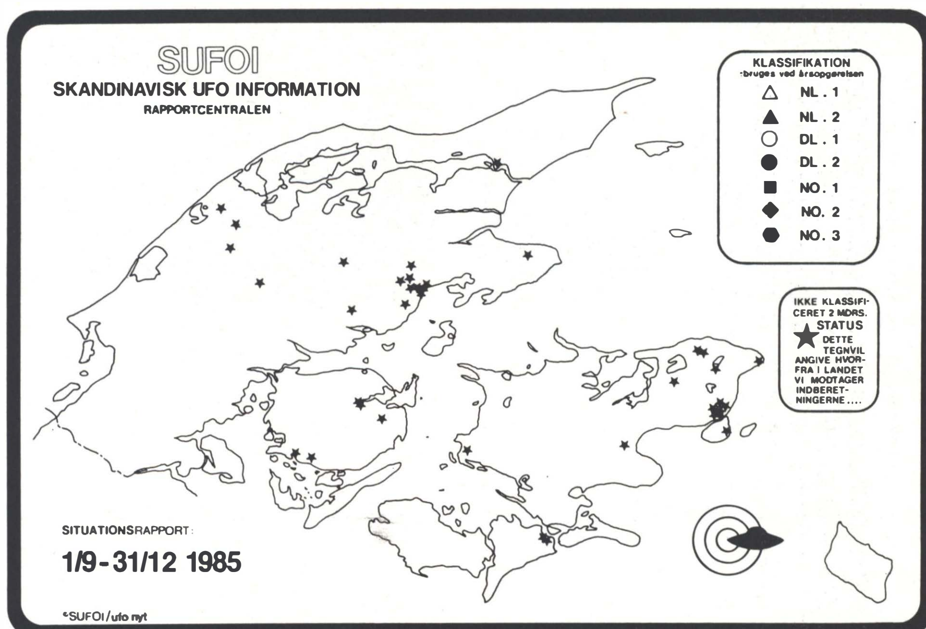
Gad vide, hvem der så har lavet den lille ufo-model og marsmanden, som Monguzzi senere viste frem i fuld offentlighed? □

Kilder:

1) Reynolds News, 15. februar 1955: »Flying Saucer Riddle - this is how it was done.«
2) UFO-NYT sept. 1961 - marts 1962.
3) Adolf Schneider & Hubert Malthaner, »Das Geheimnis der unbekannten Flugobjekte«, Bauer Verlag, Feiburg im Breisgau, 1976.
4) »Grønne Memorandum«, ICUFON, 1978.
5) »Blå Memorandum«, ICUFON, 1979.
6) Inforespace, juni 1982.
7) Cenap-report, nr. 119.

Udstilling

Danmarks Tekniske Museum, Ole Rømersvej, Helsingør, arrangerer i tiden fra først i april til 1.9.86 en stor udstilling med astronomi som hovedemne.
Her vil blive vist videofilm, dias og plancher med emner som Halleys komet, astronomer gennem tiden og meget mere.
SUFOI deltager også med 2 plancher, der handler om meget, lige fra fup og fiduser til en spændende nærobservation af 3. grad.
På udstillingen vil der være mulighed for at få forevist stjernehimlen i et miniplanetarium med plads til 20-30 personer.
Som beslægtede emner vil pyramide-energi blive belyst.

NL.1.
Nattelysfænomen 1
Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.
Nattelysfænomen 2
Et lysfænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et nattelys er et eller flere lys, der ses efter solnedgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk lyset er. Lysene kan være konstante, blinkende eller roterende. Lysene kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.
Dagslysfænomen 1
Et punktformet fænomen uden detaljer.

DL.2.
Dagslysfænomen 2
Et fænomen af en vis udstrækning med synlig form.

Et dagslysfænomen er et eller flere fænomener, der ses efter solopgang. Iagttageren kan ikke sige, hvor langt væk fænomenet er. Det kan bevæge sig støt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.
Nærobservation af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.
Nærobservation af 2. grad
Et ufo som i NO.1., der tillige efterlader tegn på at have været der - såsom landingsmærker, stråling, beskadiget vegetation, elektriske forstyrrelser osv.

NO.3.
Nærobservation af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1., hvor der er iagttaget væsener eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af fænomenet.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. sept. til 31. dec. 1985

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
10.10.85	22.20 DNT	2 min.	2840 Holte	1	rød/grøn/hvid	
12.10.85	20.10 DNT	5-10 sek.	2500 Valby	1	hvid	
13.10.85	06.15 DNT	3 sek.	8464 Galten	1	blåhvid	stjerneskud
16.10.85	ca. 16.55 DNT	3-5 min.	9400 Nørresundby	1	stålblank	
16.10.85	ca. 18.15 DNT	ca. 30 sek.	5550 Langeskov	2	hvid/gul/rød/blå	
22.10.85	03.30 DNT	15 min.	5762 Vester Skerninge	1	blå/hvid	
22.10.85	22.15 DNT		8752 Østbirk	1	hvid	fly
22.10.85	23.10 DNT		8270 Højbjerg	1	hvid	
21.10.85	18.20 DNT	ca. 5 min.	8450 Hammel	1	hvid	
30.10.85	18.25 DNT	5 sek.	7660 Bækmarksbro	1	hvid	rumf. ops.
31.10.85	23.16 DNT		3330 Gørløse	1	hvid	
31.10.85	ca. 23.30 DNT		3000 Helsingør	flere	grønligt	
31.10.85	23.59 DNT	2 sek.	Københavns-området	1	blå	meteor
07.11.85	ca. midnat	ca. 15 min.	7480 Vildbjerg	2	hvid	
08.11.85	21.45 DNT	5 sek.	8000 Århus C	1	hvid	
12.11.85	22.30 DNT	1 min.	8620 Kjellerup	1	rødlig	fly
14.11.85	ca. 18.10 DNT	3-5 sek.	5600 Fåborg	flere	hvid/rød/grøn	meteor
14.11.85	ca. 18.30 DNT		7361 Ejstrupholm	1		meteor
14.11.85	ca. 22.50 DNT	8-10 min.	4230 Skælskør	2	mørkerød	
03.12.85	15.20 DNT	1 min.	7500 Holstebro	1	gullig	solrefl. i fly
07.12.85	ca. 04.00 DNT	få sek.	8320 Mårslet	1	blåhvid	meteor
13.12.85	15.30 DNT	nogle min.	8381 Pårup	1	hvid	
30.12.85	ca. 21.00 DNT	2 min.	8220 Brabrand	1	hvidgul	

Hjemligt fænomen

Man behøver ikke at tilbringe den halve nat under åben himmel for at iagttage mystiske fænomener. Det erfarede en mor og hendes søn den 31. maj 1982, mens de befandt sig i deres hjem i Wakefield, England.

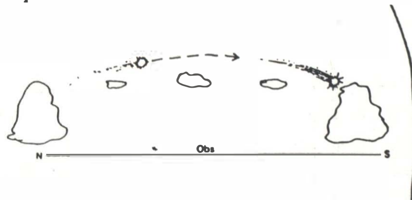
Under et kraftigt tordenvejr befandt sønnen sig i køkkenet ved køkkenets gulv. Glimtene, der tordenskrald opstod der nogle elektriske blå glimt lige til venstre for sønnen, omkring 1 meter over køkkenets gulv. Glimtede, der udsprang fra et hvidt center, var 15 til 45 cm lange og varede i nogle få sekunder.

Selv om der ikke skete nogen fysisk skade, blev sønnen naturligvis forbavset. Men inden han nåede at komme sig, hørte han sin mor råbe op inde fra stuen. Hun havde observeret en orange lyskugle i stuen, mellem det slukkede fjernsyn og ildstedet. Lyskuglen var mindre end en fodbold, og den så ud til at svæve på stedet i næsten 5 sekunder.

Igen skete der ingen fysisk skade.

Selv om der ingen definitiv forklaring er på fænomenerne, er der ingen tvivl om, at sidstnævnte orange kugle har en forbindelse med de såkaldte »kuglelyn«, der især formodes at kunne opstå under tordenvejr.

Journal of Meteorology, 9:245, 1984 /pa.

Meteor?

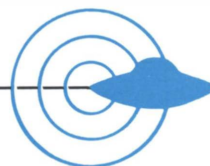
Især besætninger og passagerer på skibe har gode muligheder for at observere underlige himmelfænomener, når de om natten befinder sig til havs uden at blive forstyrret af bylys og lignende. Skibet Dorsetshire var den 9. maj 1983 undervejs i Nordatlanten, da man iagttog en lyskugle på himlen lige efter kl. 23.00 (GMT).

Den observerede lyskugle bevægede sig hastigt hen over himlen i retningen nord til syd, og efter den var der en lysende hale. Kuglen forsvandt bag nogle skyer, idet den syntes at oplyse skyernes kanter.

Beskrivelsen passer godt på et stort meteor, men bevægelsesretningen fra nord til syd er dog usædvanlig, ligesom varigheden af fænomenet på omkring 20 sekunder er ekstrem lang tid for et meteor.

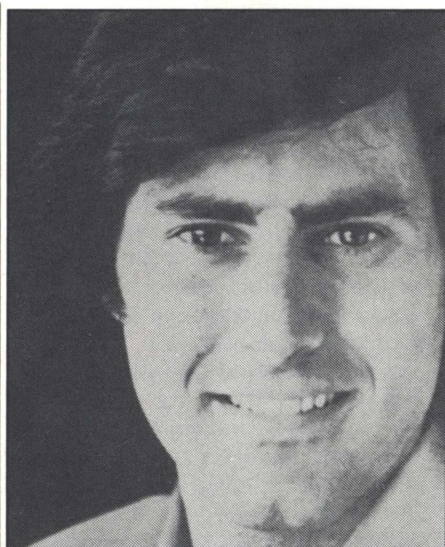
Marine Observer, 54:82, 1984.
Science Frontiers, No. 38, 1985.
/pa.

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

Ånd kontra computer

Uri Geller har gjort det igen. Med sikker sans for, hvad der er oppe i tiden, har showmanden Geller fundet ud af, at det må være passé at bøje traditionelle former for isenkram som skeer og gafler. Mere tidssvarende typer af isenkram som computere må være sagen.

I to dage eksperimenterede troldmanden fra Tel-Aviv med et hold videnskabsmænd fra Tokyo's Universitet, og forsøgte ad mental vej at få standset et grafisk computer-system, der viste udsigten over Tokyo bugten. Billeder fra eksperimentet viser Geller med knyttede næver, mens han koncentrerer sig om at få billedet på skærmen til at forsvinde. Til hans store forbløffelse skete der ingen ting; efter fem timers stirren og sved på panden fungerede EDB-udstyret lige så godt som før.

På forsøgets anden dag skete der heller ikke noget de første par timer. Til sidst skreg Uri Geller nærmest i desperation »STOP«. Og det var åbenbart det rette kodeord, eller også fandt computeren ud af, at den var ved at overskride »middeltiden mellem EDB-fejl«! I hvert fald forsvandt billedet fra skærmen og kom ikke igen. Heldigvis var TV-holdets videoudstyr klar over, at Gellers kommando gjaldt computeren, for det blev ved med at fungere upåklageligt og tog pæne billeder af skærmen, hvor billedet »frøs« på Geller's befaling. Da forsøgsholdet startede udstyret forfra, standsede det igen samme sted, hvor Geller havde kommanderet det til det!

Tidligere (i 1974) blev Uri Geller's påståede evne undersøgt af to forskere, Russel Targ og Hal Puthoff, på Standford Research Institute International. Resultaterne vakte i første omgang sensation, men senere blev der rejst voldsom kritik af den måde, hvorpå eksperimenterne var blevet tilrettelagt, og som gav rigelige muligheder for fusk.

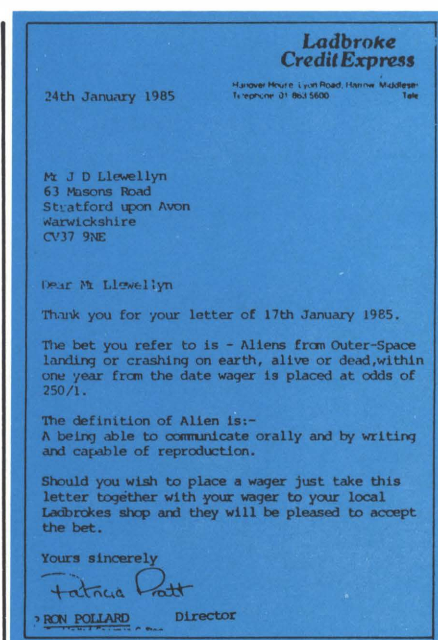
PC World Danmark, november 1985 /pa.

Skal vi vædde?

I dagspressen ser man af og til notitser om engelske bookmakere og de mere eller mindre kuriøse væddemål, der kan indgås hos dem.

Efter en sådan omtale af et væddemål om rumvæseners landing på Jorden, blev en af vore engelske UFO-kolleger, John D. Llewellyn imidlertid nysgerrig og ville vide mere om detaljerne.

Han skrev til det berømte engelske bookmaker-firma, Ladbrokes, for at få betingelserne nærmere belyst. Kort tid efter fik John D. Llewellyn svar fra

Ladbroke
Credit Express

24th January 1985

Mr J D Llewellyn
63 Masons Road
Stratford upon Avon
Warwickshire
CV37 9NE

Dear Mr Llewellyn

Thank you for your letter of 17th January 1985.

The bet you refer to is - Aliens from Outer-Space landing or crashing on earth, alive or dead, within one year from the date wager is placed at odds of 250/1.

The definition of Alien is:-
A being able to communicate orally and by writing and capable of reproduction.

Should you wish to place a wager just take this letter together with your wager to your local Ladbrokes shop and they will be pleased to accept the bet.

Yours sincerely

Patricia Pratt

RON POLLARD Director

Ladbrokes, der fortalte, at væddemålet drejer sig om:

»Landing eller nedstyrtning af rumvæsener, levende eller døde, indenfor 1 år fra væddemålets indgåelse.«

Odds er 250 til 1.

Ladbrokes definerer »rumvæsen« som »et væsen der kan kommunikere mundtligt og skriftligt og som er i stand til at formere sig.«

Hvis man derfor er af den opfattelse, at et rumvæsen lander på Jorden inden for det næste år, skulle der være gode penge at tjene hos det engelske bookmaker-firma.

Ole Henningsen.

Kilde:
Flying Saucer Review, Vol. 30, no. 5, 1985.

Jordskælv og UFOer

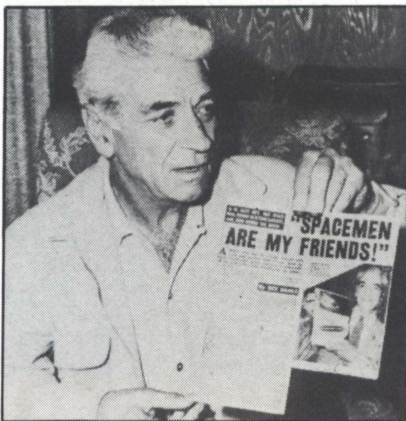
Forskeren M.A. Persinger har igennem flere år arbejdet seriøst for at finde en sammenhæng mellem UFO-fænomenerne og forskellige naturlige

fænomener, herunder specielt jordskælv. En ny undersøgelse synes yderligere at underbygge en sådan sammenhæng.
I 1967 var der en såkaldt UFO-bølge i Uinta Basin, og Persinger har taget alle rapporterne og månedsvis sammenholdt dem med de seismiske aktiviteter (større og mindre jordrystelser) i området. Tager man UFO-rapporterne og sammenholder dem med centre for jordrystelser inden for en afstand af 150 km, viser der sig en klar sammenhæng (en statistisk korrelation). Dette er ikke tilfældet, hvis man kikker på centre for jordrystelser, der befinder sig i større afstand end 150 km fra UFO-observationerne.
Undersøgelsen tages som endnu et fingerpeg i retning af, at jordrystelser kan generere naturlige fænomener, der iagttages og beskrives som UFOer. Et emne, som vi også her i UFO-nyt tidligere har behandlet mere indgående.

Perceptual and Motor Skills, 60:143, 1985 /pa.

Jordskælvslys her fotograferet ved Matsushuro i Japan, imellem 1965 og 1967, under en serie kraftige jordrystelser.

Adamski ført bag lyset

I 1957 modtog den berømte kontaktperson George Adamski et officielt brev fra en vis R.E. Straith ved det amerikanske udenrigsministerium. Heri bekræftiger man tilsyneladende fra officielt hold Adamskis kontakter med »rumfolk«, og det anførtes, at den amerikanske regering vidste alt om UFOerne og holdt det hemmeligt.
Dette kontroversielle brev, som nok har været vand på Adamski-tilhængernes mølle, er nu langt om længe blevet afsløret som et falsum.
Det er den kendte UFO-skikkelse i USA, James Moseley, der nu indrømmer, at han i 1957 fabrikerede dette brev sammen med seks andre breve. De blev bl.a. sendt til kendte personer som Coral Lorenzen, Ted Bloecher, og altså også Adamski.
»Gerningen« blev udført en aften, hvor Moseley mødtes med Gray Barker, der havde haft held til at få fat i en pakke officielt regerings-papir. Og for at sprede forvirring i UFO-kredsene i USA, skrev man brevene, hvoraf det til Adamski blev underskrevet *R.E.* Straith i erindring om *R.E.* Palmer.
Senere begyndte FBI at interessere sig for denne sag — og ikke for at dysse den ned, som Adamski sikkert har troet — men for at finde ud af, hvem der ulovligt anvendte det officielle brevpapir. Og Gray Barker blev så bange, at han faktisk gravede sin skrivemaskine ned i jorden, idet han frygtede, at FBI ville foretage skriftprøver!

CENAP Report, nr. 112, 6/85. /pa.

UFO besøger jyder

Et besynderligt grønt lys overraskede ved midnatstid flere ellers sindige vestjyder i Thyborønområdet. »Vi har checket alt, hvad der seriøst kan checkes, så det må vel være en UFO. Jeg har i hvert fald ikke andre forklaringer,« siger vagthavende løjtnant hos Søværnets Operative Kommando i Århus.
»Ja, det er en mærkelig hændelse,« siger politiet i Holstebro, som blev kontaktet af en bilist, der mellem Thyborøn og Harboøre havde oplevet, at bilens indre oplystes af et kraftigt grønt lys. Det viste sig senere, at et fartøj, der lå 30 sømil ude i Vesterhavet, havde set det samme fænomen.
Det kan ikke være en grøn raket, siger SOK i Århus. Og Meteorologisk Institut afviser, at vejrforholdene kan være skyld i fænomenet. *kark*

Kilde: *BT, 18/2-86.*

Spændende nyt fra Grækenland

Den første græske ufo-organisation er nu dannet. Dette fremgår af en meddelelse, som UFO-Nyts redaktion for nylig har modtaget fra George Karpodinis. Han er samtidig stifter og præsident for organisationen, der på engelsk har navnet »Investigative Society of the Universe & Extraterrestrial Civilization«.
På trods af navnet fremgår det af den modtagne meddelelse, at nonprofit organisationen ISUEC er åben overfor oprindelsen af ufo-fænomenerne. Det er organisationens hovedopgave at fremkalde en offentlig interesse for emnet og arbejde for en videnskabelig udforskning af fænomenerne.
Den fortæller endvidere, at det er meget vigtigt, at denne organisation får succes med sit arbejde for at oplyse den græske offentlighed om ufo-fænomenerne, da et sådant forsøg ikke tidligere har fundet sted. Det er i den forbindelse vigtigt at alle får del i de tilgængelige oplysninger. Dette gælder både for skeptikere og for dem, der i forvejen er positive.
Det mest spændende ved den nye organisation ISUEC er, at den ifølge den modtage informationsskrivelse anerkendes og støttes af det græske ministerium for kultur og videnskab.
Der foreligger dog på nuværende tidspunkt ikke yderligere oplysninger om, hvori denne anerkendelse og støtte består.
Men vi glæder os da til fremover at høre nyt fra ISUEC. □

Ole Henningsen

BØGER og TIDSSKRIFTER

Anmeldelser

Af Benny Gade.

Makværk

»Da universet kom nærmere«
af Bjerno Finderup,
TAAIS forlag 1985,
200 sider illustreret,
kr. 98,-,
efterskrift af Frede Melhedegaard.

I snart mange år har amatør-forskere gået i dybden med masser af gamle skrifter og fortællinger for at bevise, at jorden tidligere har været præget af en højtstående teknologi. Nogle af de kendteste forskere er nok schweizeren Erich von Däniken og svenskeren Henry Kjellson. Men også på den hjemlige front har forskere gjort sig bemærket. Først og fremmest er det sket gennem Tut-Ankh-Amon-Instituttet med Frede Melhedegaard som leder, og det er da også et af dette instituts bagmænd, Bjerno Finderup, der nu har skrevet sin anden bog med titlen »Da universet kom nærmere«.

Bogen omhandler mange forskellige emner, der spænder lige fra eskimoiske rumrejser over antenner på 2.500 favne vand til elektricitet 5.000 år før Kristi.

Bogen er et rent overflødighedshorn af tegninger og andre illustrationer. Skønsmæssig er en trediedel af bogen fyldt med illustrationer — men desværre alt for ofte af en type der virker som ren fyld. Således har bogen for eksempel ikke mindre end tre billeder af rumfærger umiddelbart efter hinanden. Oveni skal læseren så regne med, at bogens illustrationer er af en kvalitet, der ofte gør det svært at se, hvad billederne egentlig forestiller.

Bogen er delt op i ikke færre end 46 afsnit, der rummer hver sit emne og forsøg på at føre bevis. Men 46 emner i en bog på kun 200 sider er nok lidt for mange, det kan for læseren være svært at finde en rød tråd gennem hele bogen.

Men den største fejl ligger i bogens dokumentation. Uden antydning af kritisk sans bliver læseren gang på gang konfronteret med påstande uden at få fortalt, hvor forfatteren har sin viden fra. Læseren får ikke en chance for på egen hånd at bedømme kildens troværdighed — og dermed forfatterens egne teorier. Og de kan i forvejen være svære for mange at tro på, hvad forfatteren da også selv skriver.

Et grelt eksempel er på bogens side 112, hvor Bjerno Finderup skriver, at ufoer i oldtiden fløj ved en vekselvirkning mellem kviksølv og solenergi. Hvor ved han det fra?

På samme side findes et eksempel på, hvordan forfatteren er mangelfuld i sin argumentation. Han skriver:

»Mon ikke moskeen er bygget efter modellen af det flyvende objekt, der optog Muhammed? Jeg tror det.«

Jamen læseren er vel ikke interesseret i, hvad Bjerno Finderup tror eller ikke tror; det var af større betydning, hvis forfatterne fortalte, *hvorfor* han tror det. Igen for at læseren har en mulighed for at forholde sig til hans teorier.

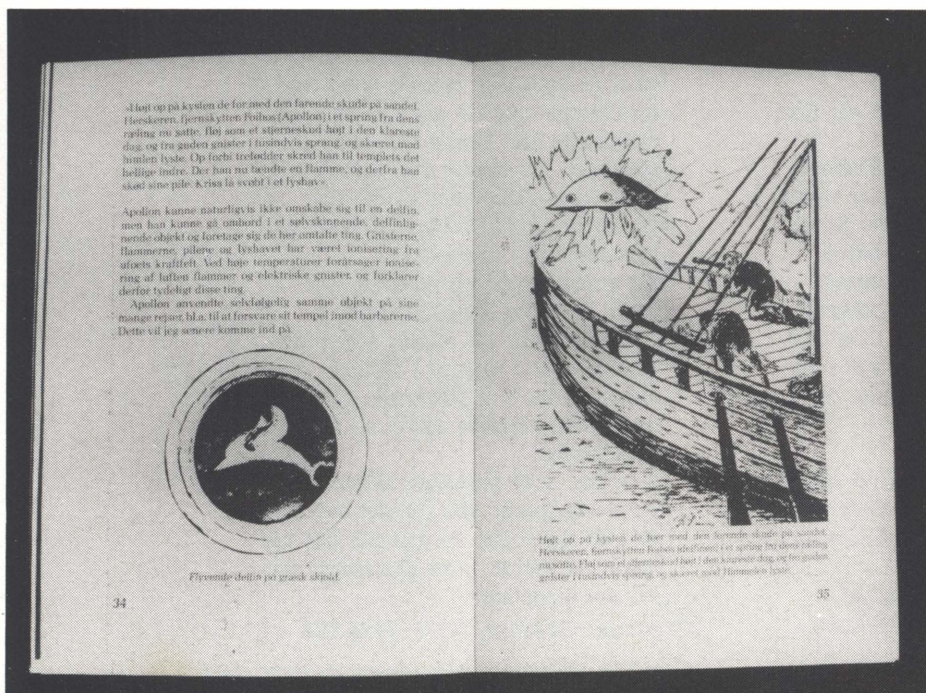
Min konklusion må blive, at hvor både Erich von Däniken og Henry Kjellsons bøger allerede er gået over i historien, så har denne bog sandsynligvis ikke nogen lang levetid foran sig.

Dertil er den alt for løst og dårligt gennemarbejdet.

Iøvrigt slutter forfatteren med at beklage sig over, at de etablerede forskere ikke vil lytte til astro-arkæologerne. Bjerno Finderups sidste ord lyder:

»Hvornår mon effentlige instanser og videnskaben er moden til at give os bare få indrømmelser. VÅGN DOG OP HOLGER DANSKE.« (Fremhævet i bogen).

Beklager, Bjerno Finderup. Hvis Holger Danske kunne læse bogen, ville han uden tvivl gå i coma igen. □

LYSFÆNOMEN TIL HAVS

Lysfænomen i havet ved Malakka-strædet. Observeret fra ØK's »Bintang« den 19. juni 1909 kl. ca. 3 morgen.

I maj 1983 var skibet »Mashuri« til søs i Oman's Golf, da forskellige lysfænomener blev observeret. Kl. 16.50 (GMT) sås et svagt grønt skær, der udsprang fra horisonten. Skæret lignede et stærkt måneskær i vandoverfladen. Men Månen var ikke synlig på himlen.

Et kvarter senere blev der observeret hurtige lysglimt, der strøg over vandet umiddelbart foran skibet. Det første indtryk man fik var, at det havde blæst op med kraftige skumsprøjt.

Men fænomenerne tog til i omfang, og snart var skibet omgivet af tilfældige lysglimt på vandet så langt øjet rakte.

Kaptajnen blev kaldt til broen, og også han kunne iagttage de omfattende lysfænomener.

Lysfænomenerne kan tilskrives såkaldt bioluminiscens, dvs. selvlysende biologiske partikler, der befinder sig i vandoverfladen.

De mest bemærkelsesværdige af fænomenerne var lysende hjul, der udsprang fra et centralt sted og hurtigt efter hinanden udspredte lysende ringe på vandet. Det lignede de ringe, der kommer, når man kaster en sten i en stille sø — blot var bølgerne i dette tilfælde fantastisk lysende bånd. Hvert hjul kunne vare i et par minutter, og forskellige hjul kunne ses i alle retninger. På samme tidspunkt kunne man se parallelle bånd af lys, der bevægede sig i vilkårlige retninger og forsvandt ud i horisonten.

De lysende bånd var omkring 3-5 meter brede og længden af de parallelle bånd var mindst 160 meter. Diameteren af ringene i hjulene varierede fra 3 til 200 meter, og de opstod med mindre end et sekunds mellemrum.

Klokken 17.40 passerede skibet ud af lysfænomenerne som om det overskred en klar skillelinie. På den ene side var lysfænomenerne — på den anden side var der ingenting!

Marine Observer, 54:78, 1984 /pa.